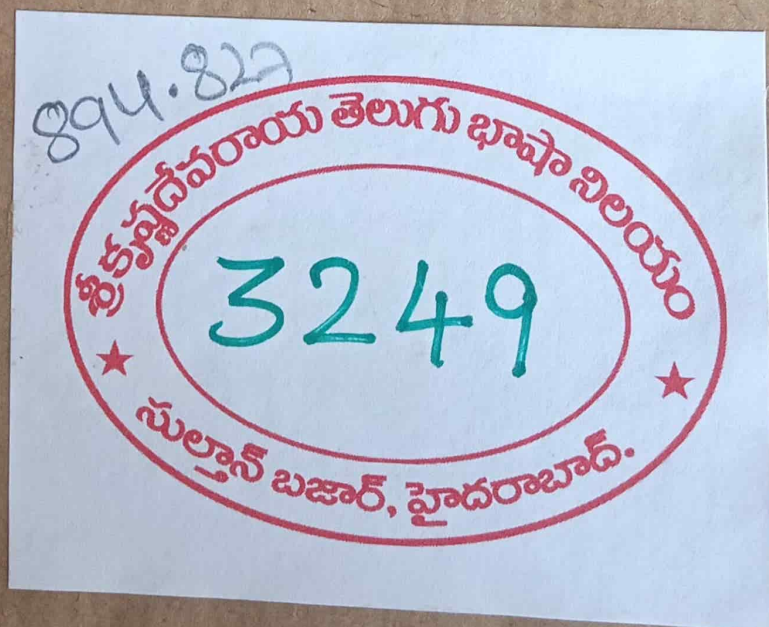

117 B

For REFERENCE ONLY

శ్రీకృష్ణ దేవరాయాంధ్ర బాషానిలయము
సుల్తాన్ బజార్, హైదరాబాద్, 1.

Bound with the Assistance of
Raja Ram Mohun Roy Library Foundation
Calcutta

For REFERENCE ONLY

901

శృంగార రసాల వాలము

(వెణుతుర్ల వడ్డికవి ప్రణీతము)

ప్రకాశకులు

శ్రీ దుండి గణపతి బుక్ డిపో

వ-67

గ్రంథములు విక్రయించు స్థలము :

జి. యన్. శాస్త్రి అండ్ కంపెనీ,

తపాలుపెట్టె నెం. 110, వద్రాసు.

సర్వస్వామ్యములు ప్రకాశకులవి]

[వెల 1-0-0.

శ్రీ ర మ.

వేణుతుర్ల - వడ్డి కవివర్య తచిత మగు

—:— @ —:—

శ్రీ శృంగారరసాలవాలము - ప్రథమాశ్వాసము

రంజల్లు కటాక్ష వీక్షణసమా

శ్లేషంబు లనోన్య బా

హారంగ త్పరిరంభ సంభ్రమసదా

హ్లాదంబుఁ గల్పింప శృం

గారాలంబన భావవైఖరిని సా

ఖ్యశ్రీలఁ జెన్నొందు నీ

తారామాధిపులం గృతీశ్వరులఁగాఁ

దర్శింతు స్త్రాంతమున్.

ద

ము వీరభ క్తిరస

సింధువిహారుడ శుక్లయాజు మా

డ దేశికాంఘ్రివరి

చారుడ నే వేణుతుర్ల వంశవి

డ వడ్డినామకవి

సత్తముడన్ రఘువర్యుపేర శృం

రసాలవాల మను

కావ్యము నేతు జగద్ధితంబుగన్.

శ

తే.గీ. రసములం దెల్ల శృంగారరసము రసను
 శ్రేష్ఠ మగు గానఁ దద్రసస్థితు లనేక
 భేదరీతుల వ ర్తించుపెం పెరింగి
 యే రచించెదఁ గావ్యముం దెట్లు లసివ.

భా. జనకత్నావర కన్యకాకుచతటీ
 సంశ్లేష కాశ్చీరచం
 దనపంకాంక విశాలవక్ష సుజనా
 సందానుసంభాసశో
 భనదీక్షావహ దిప్య వీక్ష బలభి
 త్పద్మాసనాదీశ ము
 ఖ్యనిలింపాశ్రితపక్ష భాస్కరకులా
 ధ్యతూ జగద్రక్షకా!

గీ. అవధరింపుము పూర్వ సత్కవినికాయ
 కావ్యలక్షణ లక్ష్యసంగతు లెఱింగి
 కృష్ణదేవుడు సల్పినక్రీడ లాంధ్ర
 భాష శృంగారరసము నేర్పరతు నిటుల.

కం. ధర శబ్దార్థాత్మక మై
 పఠగెడు కావ్యమున! జీవభావస్ఫురణ
 గర మెస్పరసము తా రటు
 తెరిగి నిరూపింపఁ గవులశిష్టము వానిన్.

౧౦. నవరత్నంబులఁ బొయని

నవరుచులఁ జాతిభావఁనస్థితు లొలయన్
భువి వెలయుచీతి నలరున్

నవసరముల స్థాయిభావఁనలు విదితము లై.

2

౧౧. ధరణి శృంగార మన హాస్యఁకరుణ లనఁగ

కౌద్రవీర భయానకఁరసము లనఁగ

నద్భుతంబును భీభత్సఁమనఁగ శాంత

మనఁగఁ దొమ్మిది జగములంఁదావహిల్లు.

౪

౧౨. స్థాయిభావము రతియు హాసంబు శోక

మరయుఁ గ్రోధ ముత్సాహభయములు విస్త

యంబును జగుప్సయును శమంబనఁగ భిన్న

కలసఁ దామ రసంబు లై వెలయు వరుస.

౬

౧౩. తనను నదు లెన్ని గూడినఁదానె తోయ

వనధిమాట్కి సంచారిభావంబు లెన్ని

గలసినను మించినీక దా వెలయు స్థాయి

రసరసంబున పాని నేర్పడ రచితు.

౧౦

౧౪. సతులును ఒతులునుసంభోగ విషయేచ్ఛ

లలముట రతి యగునవ్యవికృతు

లరసి యాత్మవికాసమందుట హాసంబు

నిల విరహావ్యధ యెనయ శోక

మపకారియెడఁ దోచు నలుక క్రోధం బుగ్గ
తరకార్యయత్న ముత్సాహ మరుల
కఠినోద్ధతముఁ గాంచి గడగుశంక భయంబు
వెరగై నకార్యంబు లరసి మీద.

గీ. వివశభావంబు నొందుట • విస్మయంబు
నాజి బలవంతుచేతఁ జీ • కాకు నొంది
రోయుట జుగుప్స నెమ్మదిలోన నోర్పు
సెలగ నిశ్చలపరిణత స్థితియ శమము.

—: ర తి :—

ఉ. తియ్యనివాతెరం గళలు

దియ్యనఁ దిన్న నినవ్వు నెవ్వగం
దియ్యని విల్తుకేళిరుచి

దెల్పెడురాధికకన్న మున్నగా
నెయ్యము గోరునందసుతు

నెమ్మదిలోఁ దమి తీవరింపగా
నయ్యెడ నిష్టసౌఖ్యముల

కంతరువున్న దె యెన్నిభంగులన్.

—: హా స ము :—

ఉ. వారివిహారముల్ నలుపు

వారిజగంధులఁ జేరి చేలముల్

ప్రథమా శ్వాసము.

౫

వారకైకొనం దెలిసి

25/23
4.203

వారకళంక మనోహరాంగశృం

గాతము లెల్ల దోచుకత

కాండములన్ ముకుళించి మ్రొక్కుదా

వాతసి నచ్చె నవ్వనరు

హాత్ముడు హాస్యవిలాసదత్తుడై.

౧౪

—: శ్లోకము:—

వంచనచే దొలంగి చన

వల్లవవల్లభ లెల్లచోటులం

గాంచి కనుంగొనక వశము

గా కల కంతునికాక కోర్వలే

కెంచుచు నీరు కన్గవల

నించుక నించుక దైన్యవృత్తి బ్రా

ర్థించిన వచ్చె శౌరి మరి

దియ్యుని నెయ్యము మీర నవ్వచున్.

౧౫

—: క్రోధము:—

సమదాటో పకళాకలాప విలస

చ్చుండాహికాండాహిత

భ్రమణాభ్యాసనివాస మైనంగనిశం

భతోక్రిధసంరంభి యై

యమునాతోయము నందు జొచ్చి ధృతి బా

యం దత్ఫణాగ్రంబుపైఁ
దమకం బొప్ప నటించె కృష్ణుఁడతులో
వ్యధివ్య రోచిష్ణుఁడై.

—:ఉ త్స హ ము:—

శా. కలహేలాత్సహ సమూహసంభృత మనో

గర్వప్రదాభీలని

శ్చలరోషారుణ వర్ణ ఘోరితకటా

తూక్రాంత శాంతారిదో

ర్పలుఁడై కృష్ణుఁడు ముత్తదంతిని మృగే.

ద్రం బట్టు చాణూతునిం

గలనం ద్రుంచఁగఁ బూనె మల్లినమలో

గ్రస్థా ర సంచారి యై.

—:భ య ము:—

శా. ప్రళయాం భోధరగర్జన క్రమకళా

పారీణ సింహాన్వయం

బెలమిన్ దిక్కులు పిక్కటిల్ల వినుచో

నెంతే భయభ్రాంతి నా

కులతక గుండెలు నీరుగా వివశుఁడై

కూర్చున్నయాకంసుఁడా

నిలకుం ద్రోచె గతానుఁగా యదుకులా

ధీశుం దుదగ్రాశుఁడై.

—: వి స్మయము :—

మలయజ పుష్పమాలికలు

మన్నన గైకొని మెల్లివారికిన్
దలచగ నద్భుతప్రతిభ

హార్మోన మోమున మందహాసముల్
గులుక త్రివక్రరూప యగు

కుబ్జ జగన్నతలోచనాబ్జ యై
వెలయగఁ జేసె ద్రొక్కి యను
వీరు డుదారదయాపిచారు డై.

౧౯

—: జ గు ప్త :—

౧౦. తెలియక యాత్మదోర్బలము

తేరికి నడ్డము నచ్చురుక్మి న
చ్చలమునబట్టి బాంధవవ

శ్ధి తి నొం డనఁ జెల్ల దంచు సి
గొలయ శరంబుచేత శిర

మొప్పురగా గొరిగెక జనంబు లా
కలనికి సీ! యటంచు నగ

కంసవిదారి బలప్రచారి యై.

౨౦

—: శ మ ము :—

౧౧. బోటులనేకులొడ్డొకరి

పొల్పు నహింపక నైకరీతులన్

మాటలు మందేమేళములు

మానము లూనము లెంచిచీకటిన్
మాటికి దూరియంత నిక

మానసశాంతము బూన శౌరియ
ప్పాటలగంధు లంద తొక

పాటిగఁ దేర్చె గ్రమక్రమంబుగన్.

—: విభావాదులు :—

కం. కారణ మగుచు రసంబున

కారూఢి విభావ మలరునదియుం ద్వివిధం

బై రాజులు నాలంబన

మారయ నుద్దీపనంబు • సనంగ ధరితిన్.

కం. వనితయుఁ బతి యగు నాలం

బనంబు నుద్దీపనంబుఁ • బ్రాయంబును సో

ములు చేష్టలు మలమానిల

వనజాంబక చంద్రములు లవారణ నెన్నన్.

—: ఆలంబన విభాషము :—

కం. మురుఁ గన్న మేటి రూపున

హరియట్టి మహాత్ము చిత్త • మర్మిలివగలన్

గరగించుబోటి చెలి; య

య్యిరువుర దాంపత్యలీలలితరుల కగునే!

—: ఉద్దీపన విభావములు. ప్రాయము :—

ఆ. వె. చెలువమైదీగె ననుకాంతిఁజెంగలింప
ముగిదవలిచన్ను లుదయించిఁమురువుసూప
చూపుతుమ్మెద లొయ్యారఁమేపు మిగిలి
శౌరి కనురాగసంపద • లూర నొలసె.

—౧౧—

—: సా మ్మ లు. :—

కం. వనితామణి మణిమేఖల
యనువందెన్ నందతనయుఁ • డయ్యంగనయా
వనదుర్గ మాత్రమింపగ
ఘనకాంతుం దోరణంబుఁగట్టె ననంగన్.

—౧౨—

—: చే ప్త :—

కం. కలఘాణి నాలుకజూపుల
నెలయించెన్ శౌరి మేన • నొడవు రహిల్ల
వలరాజువాడి బిఱిసిన
క్షలువల క్రొవ్వాడితూపు • గమియుం బోలెన్.

—౧౩—

—: మదనానిల్లాదులు :—

కం. వలరాజుశరములకు క
ల్వలరాజు కరఘ్నులకును • వనితచలింపన్
మలియానిలుండు పైబడి
ఘోయంగా దొడగె శౌరి • మన్నింపు మిఠన్.

—౧౪—

తే.గీ. తరుణిపతియు విభావంబుఁ దానివలన
 రసము నారూఢ మగుచు నింపెనగ నట్టి
 రసము జెంపువహింపఁ గారణము నగుతుఁ
 దత్కటాక్షాదు లనుభావతను వహించె.

—: అనుభావము :—

కం. హరిమీఁద బోటిచూపులు
 హరిచూపులు బోటిమీఁద • ననురాగకళా
 కరములు (ననుభావము కా)
 కరములు నై నిశ్చలంబుఁ • గైకొని యొలసెన్.

కం. అనుభావ భావనము లై
 ఘనరసకార్యంబు లగుచుఁ • గాంతామణులం
 దనువుగ సాత్త్వికభావము
 లెనిమిది యుదయించె వాని నిక వివరింతున్.

సీ. స్తంభంబు ప్రళయంబు • తగ నశ్రువును స్వేద
 మరయ విస్వర రోమహర్షణములు,
 కంపంబు వైవర్ణ్యకం • బన సాత్త్విక
 భావముల్ దనరు స్తంభం బనంగ
 నిశ్చలత్వంబగు • నెతి బ్రళయం బన
 నవశత్రుమగు నశ్రువన దృగంబు
 వలస్వేద మగు మేవ • నగుచెమ్మ విస్వరం
 బనంగ గద్గదవాక్యముగును రోమ

౩. వె. హర్షణంబున తనువున • నటముపులక
లగును కంఠంబు నన వణంకగు వివర!
మనఁగ నెలతకు విరహభావన నెసంగు
పాఠురత్వంబు వీని నేర్పరతు వరుస.

3-9

—: సంభము:—

చం. కామిని నందనందనని

గన్గొన నిశ్చలితాంగవల్లి యై
యేమియుఁ దోడ్చి నీనితమి

నెంతయు భ్రాంతి వహించి నిత్య న
క్కాముడు సర్వలోక జయ

కాంక్షను మున్నగ లక్ష్యసిద్ధికై
ప్రేమ గురుల్ ఘటించ నొన!

రించిన చిత్రపుబొమ్మ కైవడిన్.

33

—: ప్రళయము:—

చం. తరుణి యచేతన తిని

దాల్చె మనంబనుతాగ లీనతకా
హరిచరణాంబుజాతముల

నర్మిలి నేమర కాశ్రయింపగా
నరుగుట జేసి యుండియము

లన్ని యెరింగి మనోనవర్తుతా
టరయ నిజప్రచారములు

నయ్యెడ సాగమి కూరకుండినన్.

—: అ శ్రు పు :—

ఉ. అంగన కంగజానలము

లంగము లెల్ల వహింపజేసినం
భాంగి తదీయయోగజల

భూతము వేడిమిమీఱి పైకి నే
గంగను బాలె కన్నుగవ

గాటుకనీరు దొరంగజొచ్చె జే
తం గరుణించి కృష్ణ! వెన
రమ్మిడ నమ్మిక లిమ్మెయిం దగన్.

—: స్వే ద ము :—

ఉ. లోకనమూహ మెల్ల దన

లోన భరించి చరించునట్టి లో
కైకవిభున్ ముకుందు మది

నెంతయుఁ దా భర్తియ్యుచుభార ము
ద్రేకముగా సెమర్చుపగి

దిక్ జలజాక్షికి స్వేదబిందువుల్
తేకువ మీఱఁగాఁ బూడమె
దిన్ననిమేన ననూనసంగతిన్.

—: వి స్వ ర ము :—

హరి పరభామినీగురుకు

చాంచిత కుంకుమవంక సంకుల

స్థిర రుచిరోరువక్షమున

జేరిననీసున దూరభోయినర

జరుణికి గద్గదత్వ మది

దక్కగ నూల్కొనె పల్కుల న్నిజాం

తరభరితానురాగ ముచి

తేస్థితి కాదని తెల్పెనో యనన్.

౩౭

—: రో మ హ ర్ష ణ ము :—

చెలియ ముకుందు నెయ్యముట

చిత్తమునం దలపోయునంతనే

పులకలు నెమ్మొయిం బొడమె

బూవిలుదంట మనోనువర్తియై

మెలగెడు మేటియాట విభు

మన్నక న న్నొనగూర్పు మంచు బూ

జలు సలుపం గడంగు నును

జాజుల మొగ్గ లనంగ సిగ్గునన్.

౩౮

—: కంపము :—

అశయ మెల్ల మోహమున

కాస్పద మై వీలసిల్లి బోటి తా

శ్రీశునిమీది కూర్చి వచి

యింపఁగఁజూయన యంత నింతికిన్

పేశలగాత్రముల్ వణకె

బెల్లుగ నయ్యెడ నంబుజాంబకా

వేశముచేత మానసము విస్ఫులి

యున్ వహియించెనో యనన్.

—: వి వ ర్ణ మ: —

ఉ. కుండనమున్ హసింపఁగల

కోమతికోమల దేహావలిపై

గండలితంబు లయ్యె సిత

కాంతులు సంతత మమ్ముకుండు నిం

పొంద మనంబులోప నిడు

కొన్నమనోభవు డందు నాతనిం

గ్రండుగ నేయు పుష్పశర

గాఢదుచుల్ పయి దోచెనో యనన్.

గీ. అంబునిధిలోన దోచుచు నణగుచుండు

తరగలునుబోలె రసమునఁ దామె తోచు

చూరక యణంగుచుండు సంఘారిభావ

పటలి ముప్పదిమూట నేర్పటతుఁ గ్రమత.

• నిర్వేదమును శ్రమ • నెరయదె న్యరిబును

జాడ్యంబు గ్లాని త్రా • సమును శయ

యా ర్తి కోపము గర్వ మాపేగమునధృతి

• స్మృతి చపలంబు నుగ్రత యనంగ
నవహిత్తయనఁ ద్రవఁయనఁగ వైక్లబ్యంబు
మదము నొత్సుక్యంబు • మతియు ననఁగ
నిద్రయు మోహంబు • నెరిబోధయును మతి

యును ముదంబౌలస్యమును వితర్క
మన నుషుప్తి యసూయయు • ధ్యాన మనఁగ
మెరయు నున్నాడ మన పపఃస్మృతి యనంగ
నలరు లక్షణలక్ష్యంబుఁజూచరింతు
వీని కేర్పడ శృంగారవిభవ లీల.

౪౨

ఆత్మ బాధమినదుఃఖిన్, పాతిశయత
వెన జనించినయరతి నిఁర్వేద మగును
శ్రమము సురతయానాదిజఁశ్రమజలంబు
దైన్య మరినైన కరుణ రాఁదార్చుపలుకు.

౪౩

—: ని ర్వే ద ము:—

• హారము లేల? యీవనవి

హారము లేల రసాంచితోచితా
హారము లేల యోరమణి

యారమణీయ విలాసభాసురా
కారుడు నందసూనుఁడల

కామిని బోలె మనోనురాగ మిం
పారఁగఁ జూడకున్నఁదను

వాస దొరంగిననాకు నియ్యెడన్.

౪౪

—: శ్ర మ ము :—

చం.తమి తరు వాచరింప వని

తామణి తా మణినూపురధ్వనల్

గమనరయంబుఁ దెల్పు హరిఁ

గన్గొనఁ జేర మృగీమదంబు లే

జెమటఁ గరంగి తక్కునును

చెక్కుల జూరె ముఖారవిందమం

దేమల మరందబిందునివ

హంబు రయంబునఁ జిందుకై వడిన్.

—: దై న్య ము :—

ఉ. ని స్న సమానుగా నెఱుగ

నేరని తామసవ ర్తిపారుషం

బెన్నఁటికై న సాగనియ

కింతి తెరంగున నుండ జేయఁగాఁ

బన్నిన పన్నిదంబుగల

బంటవు భావజ నీ కసాధ్యమే!

కన్నియ నింక నైన దయఁ

గంజదళాక్షునిఁ గూర్చు వేడెడిన్.

తే.గీ. ఇష్టసిద్ధి లభించినఁ నెనఁగు పరవ

శక్తియు మనంబు నొందుటఁ జాత్య మగును

గోని యగు శక్తి నెమ్మనఁమాన నలత
త్రాన మగు భయమున మదిఁ తత్త్వంప.

౪౭

—: జాడ్యము :—

౧. తలఁచినఁ జెంగటన్ నిలుచు

తామరసాక్షునికూర్చి కాత్మ ని
శ్చలత వహించి నెచ్చెలులు
జారినభూషణరాజిఁ జక్కఁగా

నలుపుట లాఠిగాగలుగు

నర్వనపర్య లెటుంగ దంగనా
తిలకము తన్నుభాబ్దగత
దృఙ్మధులిట్టు తిట్టు గామికిన్.

౪౮

—: గ్లాని :—

౧. తనమన మెల్ల నీచతన

తామరసంబులపాలు నేసి మె
త్తనితను వెల్ల కంతునిశి
తప్రదరంబులపాలు నేసి యే
యచవనువంద నేరనిల

తాంగిపయిన్ నలవేడి వెన్నెలల్
గనలునఁ గాయఁగా దొడఁగె

• గైకొనవే యొక శౌరికూరిమిన్.

౪౯

—: త్రా స ము :—

చం. మనిశగుణంబులన్ బొగరు

మానని తేలులకుం బికాళికిం

గలక పహించుచో శుకని

కాయము క్రోధరసంబు ముక్తుసక
మలయమనోజయాన మహిమంబు రయంబునఁ దెల్పు భీతిచే
దెలియదు మేను కృష్ణ సుద

తీమణి ఈవని నిన్నుజూడమిన్.

గీ. తన కనిష్టంబు దీనిచేతను జనింపఁ

గలదొ యని యూహఁగావించు • కలిమి శంక
యా ర్థియగు మోహతాపంబునాత్మ బొంగ
నెసగురోషంబు నపరాధియెడల నలుక.

—: శంక :—

చం. చెలియుల పల్లు లేమి చెవి

జ్ఞేదు చిల్కలపల్లలోయటం

చుళికల గానవిస్వనమె

యంచు రుచించదు కిన్నెరధ్వనల్

మలయజగంధి నీయెడ స

మృగవియోగకశానశాత్మయై

జలరుహనాభ నీదయబా

నంగ నొసంగుము కౌగిలియొడన.

౫౨

—: ఆ ర్తి:—

సోముడు సూర్యుడై యుడుకు

సోకుల సాకులతన రచింపగా

కాముడు భీమశత్రుడయి

కాయము గాయము లాచరింపగా

కామిని కోమలాంగలత

గండగఁ గుందగజొచ్చె నాత్మలో

దామరసాక్ష! వేగ దయ.

దానిగ దాని ఘటింపు మీయొడన.

౫౩

—: రో ప ము:—

దం. పతి నెడఁ బాయుచో మిగుల

బాములబెట్టెద విట్టిచెట్టదు

ర్వృతమున కీవొడక చెలిసి

వర్తిలువాడవు గావు కాశ్రయన

మతకరి వై మనోజసతి

మాధవుఁ డక్కఱఁగూడ వచ్చిననె

మతి ధృతిఁబూని భూభుకుటి

• మాత్రనె నీవిలు నేల గూల్పడే!

౫౪

తే. గీ. అన్యులకు నిండు సేసి యూ. త్పాతీశయము
గఱపుకొనుటయ గర్వము. కాంతు. జేర
వేడ్క. జనుచో భ్రమంబు నా. వేగ మగును
మతి. గృతార్థత. బ్రాపింప. ధృతియు నగును.

—: గ ర్వ ము :—

చం. అతులవిలాస సంపదల

నంగభవుం గనునట్టిమేటి నా

వతి దితిజారి యావసికు

భావ మనూనకటాక్ష వీక్షణాం

చితరుచిచే గరంచగల

చెల్వము చెల్వగుచెల్వ వేను మా

కితరులు సాటి రాగలరె?

యెన్నిజగంజులనైన దంపతుల.

—: ఆ వే గ ము :—

ఉ. జారినకొప్పతో గురుకు

చంబుల జారినప్పైట కొంగుతో

జేరగ వచ్చె నెచ్చెలియ

శీఘ్రము సంగయిసేయ చేత నిం

పారంగ. బూనుమేఖలము

రారికిఁ దెల్పఁగ నాత్మమోహమున్
పారముగా లిఖించుమణి

పత్రికయో యనఁ గ్రేల వెల్లగన్.

౫౭

—: కృతి :—

౬. దానిపిసాళి చెయిదముల

దాఁ బడి తా నిటు రానిదానికిన్

మానిని యూత్మలోఁ గడఁక

మాని మనోజుని నే నుతింపఁగా

మానసశ్రీ నఖ్యభుని

మానితనవ్యవయోవిలాపముం

బూని నుతింపఁగాఁ గలుగు

పోడిమి నా కిపు డబ్బియుండగన్.

౫౮

౭. స్మృతియుగును బూర్వభుక్తవిశ్రుతిఁ దలంపఁ

చాపలంబు, రాగ ద్వేష, జనితచేష్ట

అలుక బొడమిన గనుపట్టు, నమితచండ

భావ ముగ్రత యనఁగ నింపావహిల్లు.

—: స్మృతి :—

ఉ. అక్క! రమేశుఁ డొక్కఁ డిన

మక్కల నన్ బిగియార కౌగిటన్

నెక్కొనఁ గూడుసౌఖ్యములు

నేటికి నే మఱివంగఁ జాల న
 మక్త! నిరంతరం బతని
 యక్తునఁ జక్కఁగఁ దక్కి యాత్మలో
 సొక్కులతాంగు వేపగిది
 సువ్రతము మును నాచరించిరో!

—: చా ప ల ము :—

చం. సరసజనాభుఁ జూచి సతి

జగ్గుగ నిల్చు మరల్చు మోవి ముం
 గురు లటుదువ్వు నవ్వు జలు
 కుం గులుకుం వగదొల్కఁబల్కు నం
 మరుఁడను స్మాత్రధారి యన
 మానగతిన్ నటియింపఁజేయఁగా
 పరిపరి రీతిమె బెళుకు
 బంగరు జంత్రపుబొమ్మకై వడిన్.

—: ఉ గ్ర ము :—

మ. మొక మోటుంబులు లేక నీ వొక గ్రహం
 బుం బోలె నోచంద్రమా!

వికచాభాతవళాక్షి నేచవలదా
 వెన్నుండు రాకున్న మి
 న్నక గైకొన్న రుషాతిరేకమున ని
 న్నా వేళ నీ రూపమున్

శకలంతై .చెను నిక్క మిహలు కులి

చ్చన్ నమ్మి పొమ్మింతటన్.

౨౨

ఆత్మ నప్పొంగి పొదలు మోహాతిశయము

గోపనము సేయుట తహిత్యకూర్చి లజ్జ

కలిమి మునుగుట తపయగుకలదు నుదికు

పాయహీనత వైకల్య మై యొనంగు.

౨౩

—: అ వ హి త్త :—

౧. హెచ్చిన కూర్చి శౌరి చన

విచ్చినయంతనె సంతసంబునన్

వచ్చిలతొంగి చెంత నిలు

వం జెలువం జగు మేను బొంగగా

విచ్చిన కంచుకంబుముడి

వేగమె మాపె పయింట, జక్కగా

నచ్చుపడంగ సేయగతి

నాకృతి గన్పడకుండ దాచుచున్.

౨౪

—: త్ర ప :—

౧. తనమదిలో నిరంతరము

తత్కృతసౌఖ్యములెన్ను కూర్చిచే

వనరుహపత్రనేత్ర యదు

• పల్లభుపేరు పరాకుమార జే

కొని తలవంచె నెచ్చెలులె
ఋంగుదురో యని సిగ్గునా ఘన
స్తనయుగదుర్గ సీమముఖ
చంద్రుని దాచగడంగు కైవడిన్.

—: వై క్ల బ్యము:—

ఉ. అనిలుడు సుశ్లవశారి కమ
లారి నిశాచతుః డంగనంభవుం
డనిన శరీరమే యెఱుంగఁ
డట్టి మదోద్ధతు లేచసాగినన్
మనమున నోర్వరానితమి
మాచినియేమియు దోచకున్న దో
డనక ముతాసురాంతకు ర
యంబున కొఱిటఁ గారవించెనే;
గీ. మదము మదిరాచి కృతమనో • మదము నగును
చిత్తశుద్ధి వేఱొందుగాఁ • జెంగలింప
నాసజేయుట యౌత్సుక్యమై యొసంగు
మతి యనఁగ నర్థనిర్ణయ • సిలియు నగును.

—: మ ద ము :—

చం. అలికలవేణి దివ్యమహి
జాసపసానమదాతిరి క్తయై

కలికిపిసాళి వాలు తెలి

గన్నరమోడ్చిన నూర్పుగాడ్పులం
గలరవ మొప్పుగా మొరయు

కస్తురివీణ నిజాంకపీఠిపై
నలవడియుండ కేట బయ

లవ్వల మీటు మురారిచెంగటన్.

౬౪

—: పౌ త్సు క్య ము: —

౦. హరిః బిలువంగ బోవు చెలి

యవ్వల నేగెనో లేదో యంతలో
హరినిభమధ్య యంత తడ

వామె నిడేమొకొ రా దటంచు బి

త్తరపు మెఱుంగుజూపులు ను

దాతమనోరయమెల్ల దెల్ప న

తైలుపు గనుంగొనందొడగె

దియ్యనికూతిమి తాతసిల్లగన్.

౬౫

—: మ తి: —

౦. భామిని నిన్ను బోయ నని

బాస తెలుసంగినమాట లాత్మలో
నేమరః దెమొ నా సుభగు

• దెక్కడః జూచిన మోహనాకృతిన్

మోమున వ్రేమచున్న గతి

ముఖ్యముగా గనుదోయి కప్పుమన

గామిని వ్రేమ తానే పొడ

గట్టదొడంగె దయాంతరంగుఁడె.

గీ. పరవశస్థితిచి త్తంబు, బాలుపడఁగ

కన్న మూయుట నిద్రయాంకలన మేను

మూర్ఛ బ్రాపించు విభ్రాంతి, మోహ మగును

పొసగు మేలిమి, దెలియుట, బోధమగును.

—:ని ద్ర:—

చం. కనుగనమూయునంతట నె

కామునిఁ గాంచినమేటికాంగిటం

బెనిచి యనేక సౌఖ్యములఁ

వ్రేమజెలంగఁగ గారవించు స

ట్లానర వధూలలమ సర

సోచితహార పయోధి జేలుట

పనిబడెగానిమేల్కనుట

భౌవ మెఱుంగకయుండె పాన్పునన్.

—:మో హ ము:—

చం. చలమున దత్పకుం డసమ

సాయకముల్ గరులాడ నేయువో

నలరుల సెయ్య వ్రాతె కమ

లాయతతోచన న్ నొకింతయున్

దెలియక నందనందనుని

దెచ్చుటకు న్నొదనోత్సవంబునన్

దలకొని కంటకప్రకర

తల్పమున న్నడి వ్రాలుతై వడిన్.

23

—: బోధము :—

. తనమది నిర్మలము జెఱిగి

తామరసాక్షిని చిల్వ నొయ్యనం

జని యరు దెంచుబోతిముఖ

చంద్రవికాస మొకింత గాంచు నం

తనె ననబోడినేత్రకుము

దద్వయమున్ వికసించె నాత్మలో

ఘన మగు మోహవిభ్రమము

గ్రక్కున తెల్వికి మార్గ మీయగన్.

24

ప్రాణసంరక్షణంబున, జాయ తెఱుగు

మృతి యవం వగు నిష్ఠముల్ • మెఱయగలుగు

సమదంబె ముదంబునై • సంఘటిల్లు

పనులయెడ మాంద్యమాలస్య • మనఁగబడగు.

25

—: మృతి :—

ఉ. నామదిమోహముం దెత్తిసి

నందతనూజుడు వచ్చి యాత్మలో
ప్రేమ దలిర్ప కాఁగిటను

పేల్చి వహింపనిదాని కెంతయున్
తామతసాక్షి నే వగవఁ

ద శృంగుగా మణిభూషణాంబర
స్తోమము తెల్ల నేవేలఁది

సా మ్మగునోయని చింతనొందెదన్,

—: ము ద ము: —

చం. కలువలు నీట నేతపముఁ

గైకొనెనో విమలస్వభావముత్
నెలకొని మామకప్రకట

నేత్రముతై యని శోల్లసత్ప్రభా
సలలితలీల శౌరిముఖ

చంద్రకళాకలనం బొకప్పుడున్
దలఁగక చూచుపైభవము

దాల్కొని పేర్చి వహించి మించగన్.

—: ఇ ల స్య ము: —

చం. చెలులు భుజింప ర మ్మనినఁ

జెల్వగుసామ్మలు మై ధరింపఁగా

బిలిచినఁ జూచుటకుగను

పించగఁ నత్తనిమితితోఁగ్గి యె
యళికులవేణి జూచె హరి

వర్జిల్ గూర్ప తతీశుఁ డాత్మలో
నెలకొని ధ్యానముల్ నలుప

నిశ్చలత న్యహియించెనొ యనన్.

౩౦

తలఁపు సందేహ మెనయ విఠల్కు మఱయ

నధికనిద్రయె ను ప్రియై • యతీశముల్లు

నన్యవృద్ధి సహింపక • యాత్మలోనఁ

బఱగు సీర్ష యమాయయై • పరిభవిల్లు.

౩౧

—: వి త క్క :—

౧. చెలులకుఁ జెప్పఁ గాదగతు

జెప్పిన వా తనుకూలచిత్త లై

పిలుతురొ పిల్వరో హరిని

పిల్చినమాత్ర దయావిధేయుడై

జలరుహనాభుఁడెచ్చటికి

చయ్యన వచ్చునొ రాఁడొ యంచుఁ దా

దలఁపఁదొడంగె మోహపరి

తాపభరంబున బోటి మాటికిన్.

౩౨

—: సు ప్తి :—

చం. సతినేతిగా మనోభవుని

సంగరచాతురి రాతి రెల్లని.

బృరమున శౌరితోడబహు

బంధ విశేషముల నృనంగి స్తుం

ధరి పవ తెల్ల నిద్రలమి

దాక్కొనియె న్నఖిలీల డత్తుధా
కరునడి రాత్రిబో పగలు

కల్వనెలంతుక గూర్చుకై వడిన్.

— అ సూ య : —

చం. అశులకుఁ కాన్కఁబెట్టుగతి

నర్మిలి తాపి జెలంగు పూసరం

బులు వెరిగొప్పనం దురుము

బోటి ననం బనియేమి దానిచి

న్నెల కనురాగియై ననుగ

ణించక నవ్విరిదండ లిచ్చు న

జ్జలరుహసాభు నిచ్చటికి

సమ్మతి రానియ కమ్మ నెచ్చెలి!

గీ. ధ్యాన మగు కోర్కె జెందమి . కై నచింత

మాననంబున నతివిభ్రమం జెనంగి

మాటి కొకరీతి దలఁచు టున్నాక మగును

ధాతుచలన మపస్మృతియై దనర్చు.

—: ధాన్యము :—

౧. అలమిన నెవ్వగన్ వికసి

తాంబూజలోచన చేయి చెక్కిట

న్నిలిపి వియోగభారమున

నమ్మితి పైఁపక చింతిలం గరాం

గుళములు తేటిగుప్పుఁ జెనఁ

గొన్న నవల్ బలె సాంజనాశ్రున

మ్మిళితములై కన న్పడియె

మిన్నక రమ్మిత దానవాంతకా!

౪౪

—: ఉన్మాదము :—

౨. చని తడ వయ్యె నేమిటికొ

సారసనాభుఁడు తాఁడు పిల్వఁగాఁ

జను చనుమోశుకంబ! రతు

సంగతిమై చన వద్దు వద్దహిలా

చని యెడ వేవి తద్వచన

చాతురిచేత ముఖానురాగ మిం

పెనయఁగ సొక్కి క్రమ్మటగ

నీవును వత్తువా రావా కావునన్.

౪౫

—: అపస్మృతి :—

౩. తనముడిఁ దానెఱుంగనివి

తాకున తాఁగనుదోయి నెవ్వరిం .
 గనదు ప్రియోక్తులు న్విసదు
 గైకొన దంచితభూష లంబుజా
 ననవిధ మెన్నిచూడ మద
 నగ్రహపీడిత యయ్యె శౌకితో
 మన మెఱిగింపబోలు నది
 మాన్పు తెఱంగుతఁడే మెఱింగెడిన్.

గీ. యీవిభావాది భావంబు • లెల్ల రసము
 లందు ననువంచు వానిలాక్ష్యము లొనర్ప
 విస్తరం బనుభీతి చేవిడిచి యాద్య
 మైనశృంగారరసలీల • లొచరింతు.

నీ. ఆలంబనవిభావ • నారూఢి శృంగార
 మునకు స్త్రీపురుషులు • ముఖ్యకార
 ణము లొట మున్నగా • వాయకాఖ్యానంబు
 సేయక శృంగారచేష్టలు పడు
 నేనిమిది గలది నాఁయిక గావున రహస్య
 సౌఖ్యకాలముననే • సార్వభౌముఁ
 డైన పదానతుఁడై వేడికొనసేయు
 చెల్వంబు శోభిల్లఁజేష్ట యగుచు
 కోపమునఁ బాయఁ వేడినఁ గూర్చి డాయ

మోహనోపాయ యగుఁ గానఁ మొదట నిచట
నాయికారీతు లెల్ల వర్జనమొనర్చ
నిష్ఠ మగుఁగాన తచ్చేష్టలె ట్టివనిన.

౫౮

భావహావములు హేలాలాసంబులు

మాధుర్య దైర్యముల్ • గురియు విభ్ర
మములీల కిలికించితమును మోట్టాయిత
మును లలితంబు బిబ్బాక మనఁగ
విచ్చితి యనఁగను • నిహృతి యనంగఁజ
కితము హసితకుట్టమిత కుతూహ
లములనఁ బడునెన్మి • దమరు చేష్టలు రసా

భిజ్ఞానయోగ్యతఁ • బెరయ భావ
మదియును నీవద్వికార మై • హావమయ్యె
మిగుల వ్యక్తత దోపింపఁనగును హేల
విభుని గనమాత్ర నెనగిన • తనవికార
మగు విలాసంబు పద్మాక్షులందు ధరణి.

౫౯

—: భావము:—

హరి పేరు పేరు కొనినన్
సరసిజముఖ సిరముతాయు • నఖి లోక్క నెహ
చిరవండగా గృహంతర
మటయొం బిలువ నరుగఁదలమిన లజ్జన్.

౬౦

—: హా వ ము :—

కం. హరిచర్యలు తా నడువగ

నారులు బసంగోచితంబు • లొనరఁ బ్రశంసల

నెరప నివి చెలి సిగ్గున

శిరము న్వాంచుం బఠాకుఁ జేకొని మదిలోన్.

—: హే ల :—

కం. సతనము లాడుచుఁ జెలులో

సరసిరుహవళకు! నీవు • చక్కనికృష్ణుక

వరియించె దనఁగఁ బులకలు

నెఱయంగాఁ బలుకదయ్యె • వెలకొను లజ్జన్.

—: విలా న ము :—

కం. దీపులు నై వీనులకుం

దూపులు నై మన్మథునకుఁ • దొంగలివగకు

గోపులు నగు జొలామణి

చూపులు శ్రీకృష్ణమేన • సొలయఁగ నేసెన్.

గీ. భూషణంబులు లేక విసృజితకాంతి

నెనఁగ మాధుర్య మగు కులం • బెఱమి శీల

మును విలంఘింప ధైర్యంబు • మొనయు విభ్ర

మంబు తొడవులు దొడిబుడ • మయిని దొడుగ

—: మా ధు ర్య ము :—

జలకంబు లాడి సొమ్ములు
కలయ న్నేమైనబూనకయె హరిచేంత
వెలసె దమి బాలికామణి
పులుకడిగిన బంగరంపు + బొమ్మో యనగన్.

౯౧

—: ధై ర్య ము :—

పొలతి యొక తె విభ్రమమున
మలయజ సాగంధ్యనైజ మణిహరిము మే
ఖల మేఖల హరిముగా
కలరింపగు బూనె సంభ్రమాంచి తమతి మై.

౯౨

—: మో ట్టా యి త ము :—

అధిపునగు నానకృతి లీలయ్యగువాత
మలుకయును మోద యొకసారి + యలవరించు
కలిమి కిలికించితం బిష్టకథల నింగి
తరి బెరిగింప మోట్టాయితంబు నగుచు.

౯౩

—: లీ ల :—

హరి యుద్ధి దాధరించిన
హరిణేక్షణయుం గుచ్చాదులలలి ధరించెన్
మరుడు ధరించిన మే తద
గురిగా ధరియింప కున్నె? గుణవతి యగుటన్.

౯౪

—: కి లి కి లి చి త ము :—

కం. హరి తప్పగలిగి దుడుకున

సరసిజముఖమోవి నొక్కసం భ్రమ లీకా
గరము విడల్పుచు నశ్రువు

లురుల నిక న్నుట్ట కనుచు నొగి మోడ్చు బాప

—: మోడ్చు యి త ము :—

కం. జలజాక్షుని గీతంబులు

బలికింపఁగ వీణెలోన ♦ భామామణియూ
ద్వుల గదలు దీప మతిదీం

డలయూచె నటంచు దెలిపితత్పలి నగియెన్.

ఆ. లలితమగు సంగవిన్యాస • కలనసోమయ్య
లల్పహయ్యను శృంగార • లలిత మగును
నడియూ విచ్చిత్తి విభుకథయం దనాద
రంబు బిహ్వకమగును కరంబు మిగుల.

—: ల లి త ము :—

కం. హరితోడఁ బూతు గోయుచు

చరియించు నెలతఁ చారు సరములు సఖులున్

నెరి బాపి చక్కనేయఁగ

వితితవ హస్త మూని వెలడుక నిలిచెన్.

—: వి చ్చి త్తి :—

కం. మితభూషణములు మై నిడి

నతి కృష్ణనిఃజెంతః బిలిచె • సరనతమాల

క్షితిజంబుపొంత పుష్ప

నతి నించుక బూనుతూపు • దీవెయనోలెన్.

౧౦౩

—: బి జ్యో క ము :—

మకుఁ గన్న చెలువుఁ డాహరి

పరసుం డని జెలులు బొగడఁసలి తనవీనుల్

విరివి యొనరించుకై పడి

నెరగీటుల వ్రేళ్లుజొనిపె • నింఠారంగన్.

౧౦౪

పలుకు నొప్పగువేళ దాఁనలుకఁ బూని

పలుక కుండుగ విహృతమై పరిఘవిల్లు

నలుకఁబూనుట చకితంబు హాస్య మొనరఁ

నాత్మ సలరుట హసితంబునై తనర్చు.

౧౦౫

—: వి హృ త ము :—

చెలి యలుకఁ బలుక కుండియు

చెలువుం డగు శౌరిచులకఁ • జేసినదోషం

బలవడఁగ నేమి పలుకక

తెలిగెడు మణికుండలములు • వీనులదొడగున్.

౧౦౬

—: చ కి త ము :—

చెలి వీనుక కేగు నిలుచుం

పలుమరుఁ బ్రార్థించుఁ దొట్రుపడఁ నానయిడున్

జలజాక్షి మాన్యసంగతి

జలజాక్షుని సైయ్యజెర • సఖి దోతెరన్.

—: హా సి త ము :—

కం. పలుకులు నేర్పంగ గీరము

పలుతెరఁ బం డనుచు నొడిసి • పట్టంగ నెగయన్

వలకేల దోల సఖులుం

జలజం బని మొఱయ నవ్వెనఖి నివ్వెండగ్గ.

గీ. సురతసుఖవేళ నెమ్మది • సాలపు మొర

తనువు మఱచుట కుట్టమితంబు నగును

ప్రాణనాథునిఁ గాంచి సంభ్రమ మెసంగ

నంబురుహనేత్రకు కుతూహలంబు నగును.

—: కు ట్ట మి త ము :—

కం. హరి మోవి నొక్కునప్పుడు

పరవశత న్మొఖచి చిక్కునడిన సరంబుల్

నెఱిఁబొప్పుచు నద్దములో

గుఱిఁగని చెలి లజ్జఁ జిలుకకు న్ముద్దిడియెన్.

—: కు తూ హ అ ము :—

కం. హరిఁ జూచి చేతికమలము

హరిణేక్షణ ద్రిప్పదొడఁగె • నంగజుడిటులన్

విశిషతములచే నామది

తైలింపఁగ సాగె ననుచు • దెలిపెను లీలన్.

౧౧౧

అట్టె చేష్టలి సూచిత • మగుచు సతుల

యందు సముదాయవృత్తి వింపొందబొడము

నట్టి శృంగారసము రెండై దనర్చు

మహిని సంభోగతిప్రలంభంబు లనఁగ.

౧౧౨

—: సంభోగ శృంగారము :—

ముప్పురి మీరఁగా మొగిలు

మొత్తము తద్దగన స్థలంబునన్

గప్పి చెరింపఁ గోకములు

కంపము నొంద కపోతనిస్వనం

బొప్ప సరోవరంబుపయి

నుబ్బి తరంగము లుల్లసెల్లె భో

నిప్పు డట్టఁచు నవ్వె వన

జేక్షణుఁడు జెలి సిగ్గు నొందగన్.

౧౧౩

—: విప్రలంభ శృంగారము :—

౧. మలయ సమీరు రాక మతి

మర్మ మెఱిగినమారుఢాకయున్

జలరుహవైది కాశయును

సైపఁగఁజూరిక మేన బ్రాణముల్

విశిష్టములచే నామది

తైలింపఁగ సాగె ననుచు • దెలిపెడు లీలన్.

౧౧౧

అట్టె చేష్టల సూచిత • మగుచు సతుల

యందు సతుదాయవృత్తి వింపొందబొడము

వట్టి శృంగారసము రెండై దనర్చు

మహిని సంభోగప్రసంగంబు లనఁగ.

౧౧౨

—: సంభోగ శృంగారము:—

ముప్పురి మీరఁగా మొగిలు

మొత్తము తద్దగన స్థలంబునన్

గప్పి చెరింపఁ గోకములు

కంపము నొంద కపోతనిస్వనం

బొప్ప సరోవరంబుపయి

నబ్బి తరంగము లుల్లసెల్లె భో

నిప్పు డట్టుచు నవ్వె వన

జేక్షణుఁడొక జెలి సిగ్గు నొందగన్.

౧౧౩

—: విప్రలంభ శృంగారము:—

౧. మలయ సమీరు రాక మతి

మర్మ మెఱిగినమారుఁడొకయున్

జలరుహైవైతి కాశయును

సైవఁగఁజూచిక మేన బ్రాణముల్

దలంగకమున్న నే యతిగి

తామరసాక్షుని పాదపద్మకుంభ
గలుగవు నీకుబోలె చిలు

కాపలు కావల నేమి బల్కుచున్.

గీ. అంకురిత ఫల్లవిత పుష్పితాదీభేద
వశతే వర్ణింప ద్వాదశావస్థ లలరు
విప్రలంభంబు నందు వేర్వేల కాని
విధము లెల్ల రసస్ఫూర్తివిస్తరింతు.

సీ. మలయు చతుశ్రీప్రీతి మానససంగంబు

సంకల్పము బ్రలాపజాగరములు

కార్యయు సరతియు గతి లజ్జ జ్వరము ను

న్మాదంబు మూర్ఛయు మఠణ మనఁగ

ద్వాదశావస్థ లాదరణచే గనుట చ

తుశ్రీప్రీతి చిత్త విఘాతాని భజింప

చిత్తసంగము కోర్కె జెంద సంకల్పంబు

పతిగుణమతి ప్రణామము వినిత్ర

తగును జాగరమంగ కార్యము తార్య

మఠతి నెల్లెడ విప్రియ హతపత్వ

మగు విబజ్జిత జ్వరముతాపాతి శయము

నాత్మవైకల్య మున్మాదమగు మనోల

యంబు మూర్ఛ మృతిప్రయత్నంబు మృత్యు.

—: చక్షుః ప్రీతి: —

౧. తనువునఁ బులకలు మొలువఁగ

వనితామణి చూపు అస్థులు • వనపూలిముఖం

బునఁగప్పె కలువమొత్తము

వనజారి భజిరప నెడయు • వైఖరిమొలుయన్.

౧౧౭

—: మనస్సంగము: —

౨. మానవతి మానసంబున

మానక నినుఁగాంతు ధైర్యమహిమమువలనన్

మేన న్మాణము లూతన్

దానవనం హరణంబుంకఁ • డయనేయగడే!

౧౧౮

—: శంకల్యము: —

౩. ఘనమణి భూషాదులపై

మన మిడ కితరప్రపఁచ • మార్గము లెల్లన్

ననజోడి మాని, హరి ని

న్ననయము నెనయంగఁ గోరునను తాగమునన్.

౧౧౯

—: ప్రతాపము: —

౪. సరసా తాపంబులచే

గరుణామృత డమృష్టిపాత • కలనముచేతన్

హరిమును మదీయ చిత్తము

గరగించె గుణాధ్యక్షుచు • గామిని బొగడన్.

౧౨౦

—: జా గ ర ము :—

కం. విడివింటిజోడు లోపల

నరవిందవిరోధి బయలు ♦ నడమురి నేచక

హరి నిన్ను దలచి రాతిరి

హరిణేక్షణ నిమగలేక • వలమట నొందెన్.

—: కా ర్మ్య ము :—

కం. చెలితనువు పసిడిలత యని

పలుకుట నిజ మెట్టులన్న • భావవియోగా

నలత ప్తదశను గ్రుస్సియు

కలయ న్న వసుచిర మహిమః గాంచె ముకుందా! ౧౨

—: అ ర తి :—

కం. మొకమాట గలుగు చందురుఁ

డకటా పై వచ్చె కాలమట్టివిభాచా

తిక వృద్ధిగూర్చె వని సతి

వికలస్థితి సేస లన్ని • విడిచె మురాళి! ౧౩

—: ల జ్ఞా త్యా గ ము :—

కం. ఈరాతి రై నకాగితి

యారా నేతాళ నిండి, కేశ్వర యనుచున్

వారిజముఖ చెలి వినఁగా

వారక ప్రార్థించె వలపు, వడి ప్రేరేపన్. ౧౪

—: జ్వరము :—

కం. విరిగి పోలిన మే నెక్కడ

విరహానల మేడ సైప, వెలదుక తరమా

భరమాయె తేడి మాధవ

కరుణాతనదృష్టి దానింగడ తేర్పగదే!

౧౨౪

గీ. ద్వివిధగతుల నున్నాడంబు, తేజతిల్లు

గాయమున నాచరించిన, కాఁయికంబు

వాక్యమున నాచరించిన, వాచికంబు

ననగఁ ద్రదీతు తేర్పడ, ననువడింతు.

౧౨౫

—: కా యి కో న్నా ద ము :—

కం. చెలి నీదు చిత్రఫలకము

వలిగుబ్బలమీఁదఁ జేర్చి, వాంఛను నినుఁగఁ

దలపోసి నీవు గామికి

తలఁకెడు దయ కోసిఁజూడు, వనుజవిదారీ!

౧౨౬

—: వా చి కో న్నా ద ము :—

కం. మేఠాయను న్నాపై చల

మేఠా యను కృష్ణ! పల్క, వేమిర నాతో

పోరా యను దయఁజూడవు

పోరా యను తలఁకుఁదానె, పొలతుక భ్రాంతిన్. ౧౨౭

—: మూ ర్ఘ :

కం. చిత్తం బింతియములతో

నిత్తరి నినుఁజేర నితరమెఱుగక యకటా;

యుత్తర మియ్యదు చెలులకు

చిత్తరువుం బొమ్మబోత • చెలియ ముకుండా!

—: మ ర ణ ము :—

కం. నినుఁ బనుప నేల హరి తాఁ

డని యెంచఁగ నేల వంతఁలన్నియుఁ బాయ్

వనితా! వెన్నెలచిచ్చున

తను వడఁగం బొచ్చుదాన • తథ్యము గాఁగన్.

గీ. ఆడరముచేతఁ జూచుట • నగు ద్రిభేద

సరణి నది స్వప్నచిత్రసా • త్వాద్విలోక

నాభిదానంబు లను మదఁ నార్థపణితీ

దెలియఁ దడ్రీతు తియ్యెడఁ • దేటపటతు.

—: స్వ ప్న త ర్క న ము :—

కం. కలవానిఁ గన్నమాత్రనె

కలవాణి మదీయమాన • గౌరవ మెచటన్

దలఁగెనొకొక్కప్పు! రమ్మని

విలిచితి నే శయ్యఁజేర • ప్రియ మలరాతన్.

—: చి త్ర ద ర్క న ము :—

కం. చెలి నీదుచిత్రఫలకముఁ

దీలకించుము నీవు యని నుఁతింపుచుఁ బ్రేమా
కులతం గొనిటఁ జేర్చుఁగ.

అయ్యో నె విభ్రాంతిమీఱఁదనుజవిదాతీ!

౧౩౩

—: సాక్షాద్దర్శనము:—

కం. నీలోత్పలమాతిక లా

నీలాలక శౌరిమేన • నించినమాట్కిన్

వాలాతుమొలుఁగుఁ జూపుల

వాలాయము గాఁగఁ జూచెఁవలపురహిల్లన్

౧౩౪

మ. గమ్మిత్థార్థేవిమాన మానవనరాల

గస్సార దూత్వారభా

హుమహః శౌర్యనిధాన దాసవసమతా

హేమాద్రగ కంఠాక్రమ

క్రమకాండ ప్రతిమాన మానధన గో

త్రానాథ సంవత్సరం

ద్యమకారుణ్య నదీనదీపజనసం

తానాప నాత్యుత్సుకా!

౧౩౫

కం. గిరిచర సేనాపరివృత

గిరిచర హస్తాబజాత • గిరిజేశముఖా

మరమకుటాలం కృతసుమ

పరిపూరిత దివ్యచరణ • భక్తోద్ధతణా!

౧౩౬

—: మా లి ని వృ త్త ము:—

దురితే విషయమూరా • దుర్భరానందపూరా!
 నిరుపమగుణహారా • నిర్మలద్యత్ప్రచారా!
 సురవరనుతిపారా • సూరిచే తోతిహారా!
 పరికృత మునిదారా • భానువంశావతారా.

గద్య. ఇది శ్రీమద్రామభద్ర కరుణాకటాక్ష లబ్ధ కవితా
 చమత్కార వేణుత్పల్ల కలాలంకార కాండిన్యసహిత
 పవిత్ర వేంగనార్యపాత్ర సాధుచాత్ర మంగ
 శగిరిపుత్ర వినయగుణధుర్య వజ్జికవివర్య
 ప్రణీతం బైన శృంగారరసాల
 వాలం బమ సరసలక్షణ
 ప్రబంధంబునందు
 ప్రథమాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు.

శృంగారరసాలవాలము - ద్వితీయాశ్వాసము.

—:○:○:—

సీతాకుచగంధ

శ్రీ నంగత విపులవక్ష • శ్రీ తకరుణాక్షా!

శాసిత భుచరవిపత్నా

భూసురరక్షైకదీక్ష • భువనాధ్యక్షా!

1. అవధరింపుము రసవేదులతా ననంగ

లక్షణంబులు లక్ష్యముల్ • లలితఫణితి

శూర్చి నాయకస్థితుసలాను • గుణ్యమెనంగ

వివరణ మొనర్తు శృంగార • విభవలీల.

2. అనుపమ మగుశృంగారం

బు సఖితచ్చేష్ట లెనసి • మోహనలీలం

దనరునది నాయకగుటకు

ననువగు తద్విధము లెన్నునది యెట్లన్నన్.

3. పురుషమనోనురాగరస

పుంజము మంజుకటాక్ష వీక్షణాం

కురవశవర్తిగా నెరప

గోరి విలాసమశేషము నిర్విక

స్వరీరుచి మోహనాకృతిఁ బొ

వంగు ననంగ ననంగ దేవతా
స్ఫురణఁ జేలంగునాయక వ
సుధరలోన ననూనవైఖరిన్.

గీ. అట్టినాయక త్రివిధయై, యెరు స్వీయ
యన్య సామాన్య యన స్వీయతూత్మనాథు
నందె యనురక్త, యన్య గూఢాన్యపురుష
రాగ సామాన్యవిత్తాను, రాగ యగును.

గీ. కష్టనిష్ఠురముల కోర్పు, గలిగి యూత్మ
భక్తి యనురక్తి శీలంబు, బాలుపడగ
వలయు నెడ సేవ లానంద, కలనసేయు
స్వీయ దొరకుట భాగ్యంబు, చెలువునకును.

—: స్వీ యా నాయి క :—

సీ. మధనమోహన కళాన్పదద్వగ్విలాసంబు
క్రేగన్ను లవధిగా, గ్రీడ సలువఁ
జిత్తానురాగ సూచితమంద హాసంబు

కెమ్మోవియందె యరిందమ్ము నెరవ
సరసానుమోదభా, స్వద్వచోచరచనంబు
పతివీనుల కె బంధుభావ మునుప

సతులలావణ్యన, వ్యాకార చేష్టలు
పరుల కగోచర, ప్రతినఁ గెరవ

—:అ జ్ఞా త యో వ న య గు నా య క:—
చం. చెలులను గూడి కేళివన

నీమ విహారము సల్పువేళఁ దా
దొలఁగుపయింటలోఁ గుదురు
దోఁచిన తెచనఁదోయిసూనముతో
దొలఁకగ నంటుమొగ్గ లని
తొంగలియాదటఁ జేరుబంభరా
వళి యని మ్రోయఁగాఁ దొడగె
వారిజగంధి ముదారినవ్వగన్.

—:జ్ఞా త యో వ న య గు నా య క:—
కం. నడుమంత్రము కుచభారము
నడు మంత్రము సైఁపదనుచు • నడు మందముగా
నిడు వాలుఁగంటి చూపులు
నిడువాలుఁగ లనఁగ జెలఁగు నేడు ముకుందా!
గీ. నవవయోలీల రతిభయోన్నతనవోధ
యనఁగ సంభోగపరిచితి • నభయవినయ
చూఁధి నలరి విస్రబ్ధ నవోడ యనఁగ
ద్వివిధగతి జ్ఞాతఁశావన • తేజరిల్లు.

—:న వో ధ య గు నా య క:—
చం. నిలువదు చెయ్యిఁ బట్టి నను
నెమ్మి వసింపదు సెయ్యిఁ జేర్చి నం

బలుకేమ మారుమాటఁ దమి

బాటిలఁ జూడదు వీడ దంశుకాం

చలకుచముగ్గుగు వ్తము భృ

శంబుగ నెవ్వుదొబూను లజ్జ నే

జలరుహపాణి తత్ప్రథమ

సంగమ విప్లవము గాదె శాంకిన్.

౧౪

—: వి స్ర భ న వో థ య గు నా యి క:—

క న్నటమోడ్చి బాహువుల

గట్టిగ నీవియు హస్తపాళిచే

గన్నె మెలుంగుగుబ్బగవఁ

గన్నజకుండఁగ మాటి సెయ్యిపైఁ

దిన్నగ నిద్రఁ జెందినగ

తీన్ శయనించులతాంగిసిగ్గు న

ద్యేన్నని చిత్తవృత్తి కొక

వంతమనోహర మాచరింపదే!

౧౫

యిట్టిభేదంబుల • నెసఁగుముగ్ధను జెప్పి

యధికలజ్జయుఁ గూర్చి నాత్మ నిండు

కొసకు విస్రబ్ధన • వో థకు సధిక మై

యధికానర క్తియు • నలతి లజ్జ

నలరాఁగుఁ దత్ప్రథమ • కన్నునుఁ గొంచ మై

రాగంబు లజ్జ యేర్పరప నొక్క

నెట్టకేలకుఁ గోప మొక్కింత వొడమ
 నాత్మలోపల మగ్నత • నావహింపఁ
 వనరుగుణమణి రుక్మిణిఁదనజనైరి
 మాజితప్రేమ మొనగూర్చుకున్నె మిగుల?
 స్వయమూడు విధంబులఁ జెలగు ముగ్ధ
 మనఁగ మధ్యయనఁ బ్రగల్భయనఁగ నందు
 తావి లేమొగ్గుకునుఁ బోలెఁదనపునందు
 నవ్యయావన మనునందు • నాతి ముగ్ధ.

2

౪

—: ముగ్ధానామక:—

అనవమలీల వూధవన

మాగమనోచితవేళఁ బ్రోదిఁ గాం
 దినలతకూనకుం జిగురుఁ

జెల్వపు మోవియు మొగ్గుచన్ను లిం
 రానరెడు కమ్మతేనె మధు

రోక్తులు చంచల చంచరీకదృ
 స్పనిశిత విభ్రమం బెనఁగె

కోమలరీతి వయోనిధానతస్.

ముగ్ధ రెండువిధంబుల • మొనయు దకుఁ
 వొడముయావన మెఱుంగని • పుష్పజోడి

మలరు నజ్ఞాతయావన • యన నెఱుంగు

లింతి జ్ఞాతయావన యగు నది • యెట్లటన్న.

౧౦

సమముగా నమ్మితి • సమకొల్పు భామిని
 తిలకంబు మధ్య యై • తేజర్లు
 కాంతుఁ డపరాధి యై • ధైర్యకలనఁ జేసె
 గేరడము లాడు దైన్యంబు • గీలుకొనిన
 బేరజములాడు ధీరాది • భేదవశత
 నదియె తద్విధ మెట్లన్న • ననుపదింతు.

—:మ ధ్యా నా యి క:—

ఉ. వెన్నునిఁ గూర్చునెచ్చెలుల

వెంబడిబోక పరాకుమీర నే

మిన్న కయున్న వానిముఖ

మేఁ గనుగొంటుకు దక్కువోవుచో

గన్న డమీర సిగ్గుగొను

కాంతుఁడు బట్టె యథేచ్ఛ నంచుఁ దా

గన్నియ యేగి నిల్చి దమ

కమ్మునుదొలిమి దోడ మాటుగన్.

కం. జతమీర మోహవసతిన్

రతికేళి నైపుణంబు • రమణుడు మిగులన్

మతిమెచ్చు గూడ నేర్చిన

పతి ప్రౌఢ యనంగఁ జెలఁగు • సరస్వతితులన్.

—:ప్రౌ ధా నా యి క:—

సీ. మృగరాధరస్వాద • మహిమాను రాగ్ని

ఘనశమంతకమాణికలన మఱచి
శతనభయోధర • గ్రహణ సంభ్రమలీల
గట్టెత్తు కరబల • క్రమము మఱచి
కటితటిన్వయసమా • క్రమసంతసంబున
చక్రవిక్రమకళా • సరణి మఱచి
కంఠావలంబనో • ద్దమమోదవశమున

తనచేతి శంఖభా • వనము మఱచి
సారె మది మెచ్చి నిజకృత • సౌఖ్యగరిమ
మఱవక నుతించు శౌరితో • మదనశాస్త్ర
మర్మనైపుణి బెనఁగె సమ్మదము మెఱయ
భూరిసౌందర్యసే జన్య • భోజకన్య!

శ్రీ వృద్ధిదేవరాయాంధ్ర భాషా నిలయం
కుల్చన్ బజార్, హైదరాబాద్ - 500 195.

౧౯

గీ. ప్రౌఢ రంఘదేఱంగుల • బరిఢవిల్లి
నెట్లటన్న రతిప్రీతి • నెనఁగునదియు
రతికళా మోదవశమున • మతి యెకింత
మఱచి సమ్మోహ యగునది • మదిఁజెలంగు.

—౨౦

—: ర తి ప్రీ తి గ అ ప్రౌ ఢ :—

చం. చిగురు మెఱుంగు చన్నగమ

జెక్కిన చిక్కని గోటిగుంపుతో
మొగమున ఘర్మశీకరస
• మూహము వాడకమున్న వెండియున్
వగఁ దళుకొత్తుచేస్త రతి

వాంఛితుఁగా నొనరించె మాధవున్
మగువ యొకింతలేదొగల

మాలిక వాడఁగఁబారినం దమిన్.

—:ర త్యా సం ద సం మో హ య గు ప్రా ణ
ఉ. అక్క రతీకుఁగన్నవిభుఁ

డక్కఱ నన్ బిగియారఁగొగిటన్

డక్కఁగఁ బట్టునంతట నె

తాలిమి సైపనినామనంబుతో

నక్కటికంబుతో మఱచి

యన్నియుఁ దత్కృప సౌఖ్య సంగతిన్
జొక్కినదాని కేపగిది

జొప్పడు నీవలు కాచరింపగన్.

కం. ధీర యదీరయు ధీరా

ధీరయు నన మధ్య మూడు • దెఱఁగులఁ జెలఁగున్

ధారుణిఁ బ్రాథమ్య నట్లనె

ధీరాధీరాదిభేద • ధీయుతి నలరున్.

సీ. పతి తప్పనేసిన • మదిఁ గోపమున మధ్య

ధర గేరడములాడు • తెఱఁగు నాడు

పరుషవాక్యంబులు • పలుకు మధ్యాధీర

కంట నీరు వెహించి • కఠినమూడు

మధ్యధీరాధీర • మదన కేళి నలంచుఁ

బతిని నెమ్మొయి దాచి • ప్రాథధీర

శ్రాడనోదగ్ర మైతనరు ప్రౌఢాధీర
శ్రాడనతర్జనల్ • దారసిల్లు

గుప్త మొనరించి నెమ్మెను • కూట మియక
కలచు ప్రౌఢాధీరాధీర • కాంతు నిట్టి
భేదపట్కంబు నన్యకుఁ బెరయు మాన
నియతములు గాన మావంబు • నెరయుకతన.

౨౪

—: మ ధ్య ధీ రా నా యి క :—

లతికాగార విహారహరివచనా

లంకార మేపార సే

లతకూన న్నవియించితో యచటిలీ

లాజాలలోలాఘు లల

చితగానోల్లసనా ప్తి బ్రౌద్దు జరపన్

జెన్నొంది యే తెంచితీ

వతిమోషం బిటజూప మాధవ! మదీ

య స్వాంతవిభ్రాంతికిన్.

౨౫

—: మ ధ్య ధీ రా నా యి క :—

మానము కృష్ణ! నీవెడగు

మాయల కేమి భవత్ప్రియాంగనా

ధీనమనోభిమాననిర

త్రికమ మెక్కడ? యీనితాంతలో

లాసతదీనవాక్యవిన

యాదృతు లెక్కడ? బోటి బంపమి
ధ్యానియతాప్తి నన్న పరి
హాస మొనర్పంగ నేగుదెంచితే!

—: మ ధ్య ధీ రా ధీ ర :—

ఉ. చక్కనివారిలో మిగుల

జక్కనివాడవు నెమ్మనంబునన్
జక్కెర బొమ్మలందు దయ
సంధిలువాడవు గాన, కృష్ణ! ని
న్నక్కర లేనివాడ వని
యాడగఁజెల్లనె యంచు గన్నులం
దక్కర నీరు నించె వని
తామణి గద్గదకంఠఱున్న యై.

—: ప్రో డ ధీ రా :—

ఉ. కలికి కృతాపరాధుఁ డగు

కంజదళాక్షుఁడు ధూర్తవృత్తిచే
వలువచెరంగుఁ బట్టుకొన
వచ్చిన రోషకషాయితాక్షి యై
చెలులను కోప మగ్ధులము
నేయునెపంబున హూంకృతాప్తిచా

తల ముని చే వివల్ప సుమ

తల్పసమీపముఁ జేర క య్యెడన్.

౨౮

చం. హరి సరిప్రాద్దువేళ నొక

యంకిలిలే కరుదేరఁ గాంచి, వి

ద్దురతమిఁ బోలెఁ దర్జనము

తోడఁ దదీయ భుజావలంబన

స్ఫురణము సోకనీక చెలి

పువ్వులదండ దమింపఁ దానికికొ

మొరసె మనోజచాపగుణ

ముఖ్యరవోన్నతి మీఱఁ దుమ్మెదల్.

౨౯

—: ప్రౌ థ ధీ రా ధీ రా నా యి క :—

ఉ. వచ్చుశుచాలు నంచు నిజ

వల్లభులకొ భజియింతు రంగనల్

హెచ్చినకూర్మిఁ గృష్ణ! విను

మీ రటుగాదు మదీయచి త మీ

విచ్చటఁ బొయకుందు వని

యెన్నివిధంబుల బొస లిచ్చినన్

మెచ్చదు చాలు తచ్చనలు

• మిష్టక పొ మని దాచె నెమ్మెయిన్.

౩౦

సీ. మధ్యయు ధీరయు • మహివి ధీరాశీర

ముఖ్యభేదంబులు • మొనసి వెండి
 జ్యేష్ఠాకనిష్ఠతై • చెలఁగి ద్వాదశభేద
 ఫణితీఁ బెంపొందునేర్పడఁగ నండు
 పతి నతిన్నేహంబుఁ • బాటించునది జ్యేష్ఠ,
 పతియు న్యూనన్నేహ • పరతఁజొలుచు
 నది కనిష్ఠయనంగ • నలరారు వెట్లన్న
 మధ్యధీరాజ్యేష్ఠ • మరీ కనిష్ఠ

యన సఖీరథీరాధర • యష్ట లీల
 లెనఁగి యుండును బ్రౌఢ • యిం పెనఁగ నిట్లు
 త్రివిధభేద నిరూఢిచే • దేజరిల్లు
 వీరినీతులు వేర్వేర • విస్తరింతు.

—: మ ధ్య ధీ రా జ్యే ష్ఠా న ని ష్ఠ లు :—

చం. వనమునఁ గొమ్మ కొమ్మ చెలు
 వమ్ముగ నీవయి సొలి వ్రాలఁగా
 మనమున నెవ్వరిం దలఁచు
 మాలిమి గల్గునె యంచు సిగ్గునం
 దనరు వధూటు లిర్వురనుఁ
 దామరసాక్షుడు దేర్చె నొక్కశో
 భనగతిఁ గాఁగలించి యొక
 భామఁ గరంబునఁ బట్టి కోపముల్.

—: మధ్యాధీరాజ్యేష్ఠక నిష్ఠలు :—

మగువల్లయుండ కేగుచును
మార్గవశంబున వచ్చినాడ పీ
వగ లిటఁ జూప నంచుఁ దల
వాంచి తమిం దపియింపఁ దేర్చెఁతా
దగులు దలిర్ప శౌరి విరి
దండలు కొప్పున జుట్టి యొక్కతెం
దగు నిది కొమ్మ కొమ్మనుచుఁ
దాలిమి చేతి కొనంగె యొక్కతెన్.

33

—: మధ్యాధీరాజ్యేష్ఠక నిష్ఠలు :—

నెన రొనగూడువాడ వని
నిన్ను లతాంగులు సన్నతింపఁగా
నెనరు వహించవే యని గ
ణించగ నేటి కటంచు ఖిన్నవై
ననుఁ దనశాటి నొత్తి నయ
నంబులనీ రొకడాని నొక్కమా
విని కర మూని గారవము
నెమ్మి ఘటించె మురారి వేడుచున్.

34

—: ప్రౌఢధరాజ్యేష్ఠక నిష్ఠలు :—

వనమునఁ గూర్చు శౌరిగని

వారిజలోచన లిర్వు రీసునం
దన కెడు రేగుదేరదమి

దాక్కొనుపల్కుల గారవింపుచున్
జనవున నొక్కదానికను

సన్న యొనర్చిన జేతిసూనముల్
గొనునెప మొప్పఁగాఁ బెనఁగె

గుబ్బలు తత్తను వత్తమిల్లగన్.

—: ప్రౌఢాథీరాజ్యేష్ఠకవిష్ఠలు:—

చం. అలుక వహించి శయ్యపయి

నంబురుహానన లిర్వు రొక్కటన్
నెఱకొన నిద్రజోలె శయ

నించిన యూహరి వచ్చి నెయ్యమున్
న్నలవడ నొక్కదాని ముసుఁ

గవ్వలదాని నెరుంగకుండఁగా
సులువుగదీసి చెంతఁదమి

చొప్పడఁగాఁ బవళించె దిన్నగన్.

—: ప్రౌఢాథీరాథీరాజ్యేష్ఠకవిష్ఠలు:—

చం. నేరము లేన్ని యున్న నిజ

నేతలఁగూర్చి భజింతు రింతు లే
నేరములేని నీతగులు

నెమ్మది సైచదు సుమ్మటంచు మో
మోర ఘటించుకొమినుల

నొక్కట హస్తము లూను నేర్పుచే
సాననాభుడిచ్చే నొక

చంద్రనిభాస్య కనర్ఘ్య రత్నముల్.

32

యీదారి స్వీయఁ జెన్నగు

భేదంబులు జెప్పి యవియుఁ బెంపదువిధ మీ
మీదట వర్ణించెద రస

వేదులు బరియించి మెచ్చు విశదస్థితులన్.

33

గూఢముగ నన్యపురుషుల . గోరు సుదతి

యన్య యది రెండు భేదంబు లగును కన్య
కయుఁ బరోఢయు ననఁగఁద త్కన్య చేష్ట
లూను గుఱ్ఱత జనకాద్య . ధీన యగుట.

34

జనకాదు లీయ కున్నను

మనమున నొకపురుషుమీఁద మమత దలిర్పన్
మనసిజ వేదనగుఱ్ఱతఁ

గన గన్యక యన్యమనఁగ గణనం బయ్యెన్.

35

—: క న్యా నా య క :—

అరవిరివింతతావి యుద

యఁ బగులీల వయోవికాస ము

కురముగఁ దోచువేళ నొక

గోపకకన్య విలాసధన్యయై
విరునగ వొప్పు జేరుహరి

చెల్చి ప్రియంబును గోరుతీరుగా
నొరపులు మీఱ దూరు

మది నూరక తాదన కై నవాలరన్.

ఆ. వె. బొట్టుకట్టువాని పోందు • మనంబున
విశ్వసింప కెపుడు • విటునితోడ
నొరులెఱుంగకుండ • నుల్లాసమునఁ గూడ
నొరపుగోనఁగదాచు • రోధయగును.

—: ప రో థా నా యి క :—

మ. అమలామోదర సోదయాంబునిధిఁదా

నాలోల బాలానిలా

గమమై యాయము నాతటస్థితా

గాతంబుఁ దోరంబుగా

రమి కింపై తగె నిండుఁ జీకటియుఁదొత్తో

రం బయ్యె గోవిందుఁడు

ద్యమలీలాస్పదుఁ డేమి నేతు సఖ

యన్యాధీన నేనియ్యెదన్.

సీ. ఆపరోధ జెలంగునారు భేదంబుల

థాదుణి గుప్తవిదగ్ధలనఁగ

అక్షితయనంగలు • అట యన సనుశయా
 నయనంగ ముదిత • యనంగ నందు
 దగు గుప్త మూఘవిధముల నెట్లన వృత్తః
 సురతంబు గోప్యంబు • నెరప బొంకు
 జూపునేర్పున వృత్తి • సురతగోపన యన
 వర్తిష్యమాణ తద్వర్తనంబు
 మరు గొనర్చిన వర్తిష్యమాణ సుతత
 గోపన యనంగ నుభయంబు • గోపనంబు
 తెఱగుగావింప వృత్తవర్తిష్యమాణ
 సురతగోపన యనంగ వి • స్ఫురణ మెఱయ.

౪౪

—: వృత్తసురతగోపన :—

పం. నిన్నటి పేయః గన్నగవ
 నే ముకుళించినయంత శౌరి దా
 మిన్నక పిల్చిన ట్లయిన
 మేల్కవి మోసము గాంగ ధూర్తు లే
 కన్నడగె సేయునో యనుచుః
 గాచుక దాచుక యున్నవాని కో
 కన్నియ నిద్రమంపు లివి
 గన్గొన నయ్యెడు చూడు మియ్యెడన్.

౪౫

•—: వర్తిష్యమాణ సురతగోపన :—

మ: యమునాతీరని కుంజధామమున ప

ద్వాక్షుండు వేణుస్వనం
 బమితామోదరసస్థితే న్నలుపగా
 నచ్చోటి కాలింప సం
 భ్రమలీలం జనునంతఃకూయు నట త
 న్మందానిలుం డంచితో
 త్తమగంధావళు లందుబోయినను కాం
 తా! నేర మే మున్నదే!

—: వృత్తవర్తిష్యమాణ సురతగోషణ:—

చం. కైదలిరాకు మోవిగని
 కీర మనూనఫల భ్రమంబునన్
 జెంది యొనర్చు చీరుటల
 చేనెగు లాత్మ నొందుచున్
 నందుకు నెక్కసక్కెమున
 నట్లనె కావలె నెప్పు డంచు గో
 విందుడుఁ బల్కె తన్నహిమ
 విందుమె కానిజ మావహిల్లగన్.

గీ. ధారుణి విదగ్ధ రెండువిధమ్ము లెసగు
 వాక్యములచేత సూచింప • వాగ్విదగ్ధ
 యనఁగ్రుణియచేత సూచనం • బాచరింపఁ
 ద్రగపుబ్రాపించి సక్రియావి • దగ్ధయనఁగ.

—:వా గ్వి ద గ్ధ య గు నా యి క:—

చల్లనిపువ్వు దేనియలఁ

జల్లు సదా విరిజల్లు బ్రోది రం

జల్లు నికుంజధామమునఁ

జెల్వమున నివహించు వేడ్క లీ

పుల్లములో నెనంగి యిపు

దుజ్జ్వలలీల నొకండ వేగఁగాఁ

జల్లు దటంచుఁ బల్కె నొక

శీతకరానన కంసవైరికిన్.

౪౯

—:క్రీ యా వి ద గ్ధ:—

కల్లరివాడు కృష్ణుఁ డని

కందువ లత్త వచించుకీలుఁ దా

నుల్లములోపలం దెలిసి

యొయ్యన వాకిట కేఁగి బీగముల్

మెల్లనఁగా హరించి యొక

మీసవిలోచన నీటనేర్పు సం

ధిల్లఁగ వైచి నిద్రతమఁ

దేలువిధంబున నుండు పొన్నునన్.

౫౦

గోపనాయాన మొందక • కూర్చు సౌఖ్య

మనుభవముఁ జెందు లక్షిత • యాత్మలోన

నిటు లనేకులఁ గోరిన • వెలది కులట,

వీరికితులు వేర్వేర + విస్తరింతు.

—:ల క్షి తా నా యి క:—

౫౧

ఉ. భూత భవిష్య దర్థముల

పోడుము లవ్విధిపూర్వకంబు లే

నీతరి వానికై తగవు

లెన్నుచు వెన్నునిదూరు కూరుముల్

దాతు మటంచుఁబూన్కి మదిఁ

దార్పఁ బ్రయాసమె కాని సౌఖ్యవి

ఖ్యాతి ఫలింప చాట చెలి

యా! పదవే పదవేగ మేర్పడన్.

౫౨

—:కు ల టా నా యి కో దా హ త ణ ము:—

ఉ. కాంత లనేక లొక్కయదు

కాంతునిఁ గంతునికేలిలోపలన్

వంతులవెంబడిం గలయ

వారలకోరిక లెట్లు దీరు నో

కాంతరొ! నాకు నట్టియదు

కాంతు లనేకులు గూడ నబ్బినం

గొంతకుఁగొంతయైన మది

కోరిక తీర దటంచు నెంచెదన్.

౫౩

గీ. వర్తమానగృహభావ + వశత భావి

నిలయఘటనానుమానాప్తి + నిజనిరూపి

ద్వి తీ యా శ్వా స ము.

౬౩

యంబునఁ బతిలేమి • నెలయ శంక
కమాన మాఁడువిధంబు • లావహిల్లై.

౫౪

—: ప్ర థ మా ను శే య న :—

శశిల్లు నిందనుక

నిమ్మగ నిమ్మగు మాధవా ప్తి ను
వ్రతలీల సుద

తీ! యిపుడే మొకొ మాధవా ప్తి నిం
దు పూర్వవ్రతవిగ

తాకృతినంచు భ్రమించు నెమ్మదిన్
వధూటి కుందె నిజ

కోమల దేహము వెల్లి బారగన్.

౫౫

—: ద్వి తీ యా ను శ యా న :—

ంతీనివహ ప్రమోదవహ రం

గత్తుంగభూజావళి

రామము లేన్ని లేవు; హరిలీ

లాభేల నోద్వేలని

లిప్ప ప్రచయాభిరామములు లే

మా! తేల చింతింప నో

ంతీ! భద్రదాననంబు తెలుపె

క్కెన్ వెక్కనతి జాతమిన్.

౫౬

—: తృ తీ యా ను శ యా న :—

ఉ. సం దగువేళ నంద మగు

చందమునం జని యాస పెంపునం
గెందలిరాకు తీవపొద

క్రిందఁ గెలంకులఁ జూచి విన్ననై
యిందునిభాస్య తా మఱలి

యేఁగుచుఁ బల్లవహారశోభిత
నందసుతుం గనుంగొని వె

డందకనుంగవ నించె బొప్పమున్.

కం. తనచై దములకు సన్నియు

నొనగూడి సహాయ మగుచు ♦ నూర్జితలీల
గనుపట్టఁ జెలగుమానిని

తనరారు స్మృదితయనఁగ ♦ ధర నెట్లన్నన్.

—: ము ది త :—

ఉ. మందకు బోయెనామగఁ డు

మామకుఁ జూపులు మంద మత్తున్
ముందుగఁ దోరపుంజెచ్చడు

మోహనరూపధరుండు కృష్ణుఁ డిం
పొంద సమీప గేహమున

నుజ్జ్వలలీల వసించి యుండు నో
యిందునిభాస్య! నెమదెమ

ద్వి తీ యా శ్వా స ము.

౬౯

దీప్తితముల్ శలీయంప కుండునే!

౭౦

వీత్తమాత్రాభిలాషచే ♦ విశ్రుతముగఁ
జీత్త మిచ్చివరీతివిఁ ♦ జేసి వగల
విటు లనేకుల మెప్పించి ♦ వేడ్కు నెరప
జాణ యై మించుపామాన్య ♦ సరసలీల.

౬౦

—: సా మా న్య :—

సిరి గలమేటి కృష్ణుఁ డెలు
జేరిన కోరిపలీన నెవ్వగన్
గరపు కటాక్షవిభ్రమము
కర్ణ యుగంబున కర్థలాభముం
గర మెఱిగించుఁ జన్నగన
గాఢతర స్ఫురమేళనోన్నత
స్ఫురణముఁ దెల్పు నొక్కవెల
బోటి చెలంగిన నంగరాగమున్.

౬౧

తెలియ స్వీయకు నన్యకు ♦ ధీరతాది
భేదములు గల్గురీతి నొప్పిదము గాఁగఁ
దనరు సామన్యవనితకుఁ ♦ దద్విధంబు
తెల్ల మాననియతములై ♦ యెసగుకతవ.

౬౨

తివురుస్వీయాది నాయితా ♦ త్రితయమందు
నన్యసంభోగ దుఃఖిత ♦ యనఁగ వక్ర

వచనగర్విత యన మాన • పతి యనంగ
ద్రవిధరీతులు వేర్వేరఁ • దేజరిల్లు.

సీ. ఇనుఁ డస్యకాంతతో • నెనయుచిన్నెలు గాంచు
మాత్రనే కోపంబు • మడిసిఁబూను

ఖండితయై యలఁకాంతమాత్ర వ్యంగ్య
కోపప్రకాశ నాటోప లైన

ధీరాడుతును గాక • తెలియఁ బరస్పరా

జ్ఞాతిలంఘనరూప • మైనప్రణయ

మాన మన్యాసంగ • మప్రముఖోద్భవే

స్వామాన మీరెండు • నానహించు

మానవతి గాక భిన్నధ • ర్మముల వేరె

తెలుపున పరాంగనాసంగ • చిహ్నలరసి

యెదను సంతాప మొందు నఁయ్యిందువడున

యస్యసంభోగదుఃఖిత • యనంగబరణు.

—: అ స్య స ం భౌ గ దుః ఖ తా స్వీ యా

చం. సరసముఁ జెందగా గురుకు

చంబుల గంధపుపూతె డిందనీ,

తుకు మదవీడి వెన్నెరయఁ

దోయములా డిటు వచ్చినాడ౯పా

తెరవున కడ్డపూచు నయె

ధృష్టుడు గృహ్యుడు ధాంక కాక నీ
జరిగిన దాని కింతతడ

వై చన నేటికి మానిసీమణీ!

౬౫

—: అ న్య స ం భో గ దుః ఖ తా ప త కే మా : —

శం. వనమున కెగిలొ చెలియ

వాడిన దియ్యెడ నెమ్మొగంబు నీ

తనువు నలంతమై సొలసె

దద్విటచానుగత క్రమంబునన్

దనివి వహించితో యచట

దార్కొను మాభవయోగ మంచు వం

చన నను వీడి నీవరుగు

సాహస మెంతని యెంతు నెమ్మదిన్.

౬౬

—: అ న్య స ం భో గ దుః ఖ తా సా మా న్య : —

శం. పనిచినదానికిం బ్రియము

భావమున న్నటియించుదాన వై

నెన రొనఁగూడఁగాఁ బిలువ

నేర్పరి చొటకు కూతి మెచ్చి నీ

కెనయగఁ జండ్రరేఖ లివి

యిచ్చిన మెచ్చెద లేమి మేలు నే

గనుగొని యిప్పు డాపనుల

భృష్టుడు గృష్టుడు ధాంకె కాక నీ
పలిగిన దాని కింతతడ

వై చన నేటికి మానినీమణి!

౬౫

—: అన్యసంభోగదుఃఖతాపతకీయా: —

చం. వనమున కెగిల్తో చెలియ

వాడిన దియ్యెడ నెమ్మొగంబు నీ
తనువు నలంతమై సొలసె

దద్విటపానుగత క్రమంబునన్
దనివి వహించితో యచట

దార్కొను మాధవయోగ మంచు వం
చన నను వీడి నీవరుగు

సాహస మెంతని యెంతు నెనుదిన్.

౬౬

—: అన్యసంభోగదుఃఖతాసామాన్య: —

చం. పనిచినదానికిం బ్రియము

భావమున స్థితియించుదాన వై
నెన రొనఁగూడఁగాఁ బిలువ

నేర్పరి పొటకు కూతి మెచ్చి నీ
కెనయగఁ జంద్రరేఖ లివి

యిచ్చిన మెచ్చెద లేమి మేలు నే
గనుగొని యిప్పు డాపనుల

కాపరిశీలము లాత్మ మెచ్చెదన్.

గీ. ఆత్మనాథుండు సలుపు ప్రేమాతిశయము
తనకుఁ గలిగిన దెహసాం • దర్యగరిమ
వక్రవాక్యంబులను చెల్పు • వాలుగంటి
యవని పక్రొక్తి గర్విత • యనంగబరగు.

గీ. అదియు రెండువిధంబుల • నలరుఁ బ్రేమ
గర్విత యనంగ సౌందర్యగర్వి తనంగ
బరగు యావనగర్విత • ప్రముఖభేద
కలన మింపొందు రెండవ • కాంతయందు.

—: స్వీయా ప్రేమ గర్విత :—

చం. అతులిత భూషణావళు

లనంతము లున్నను సంతతంబున
మతి ధరియింపఁగానియఁడు

మత్తనఃసవ్యవిలాససంపదల్
మతి ననురాగ మేర్పడఁగ

మాటికిఁ గన్గవఁ బౌరణంబుగా
చతురతఁ జూడ నడ్డ మని

సారసలోచనుఁ డంబుజాననా!

—: స్వీయా సౌందర్యగర్వితా :—

ఉ. నాసరిసాయగంబు గల

నాతులు దామ యమోహచిత్తుగాఁ

జేసి సహజనాభు నెడ

సేయక నాత్మదశానువర్తిగాఁ

జేసికొనంగఁ జూచి, తమి

చే నిలు జొచ్చిటు దెచ్చుకొంటి నా?

20

యేసవతుల్ ననుం దడవ

నేమిటికే? తగవేము నెచ్చెలీ?

—: అ న్యా ప్రేమ గర్వితా:—

క. అవ్వల కోర్వజాలఁ గద

రా పదరా యెదు రాని కంచు నే

నవ్వలగాఁ దొలంగ లల

నాకలనా కలనైన నిన్నె కా

కెవ్వరి నే దలంప నవి

యెవ విని యేమని యే నుతింతు నేఁ

డవ్వన జాయతాక్షుప్రియ

మానయ మారయు మానినీమణీ!

21

—: ప ర కీ యా శాం ద ర్య గ ర్వి య :—

క. ఎక్కడఁ జూచినం దలగ

నీయక సడ్డము వచ్చివచ్చి న

న్నక్కఱ మీఱఁ గాంచు జల

జాక్షుని యొం డనఁజాల నట్లు రా

మక్కువఁ జూచి నన్న నెడి

మాటల కోర్వగఁ జాల, నయ్యయో!
చక్కదనంబె నాకుఁ బగఁ

జాటఁగ నయ్యెగదే తలోదరీ!

—: సా మా న్యా ప్రే మ గ ర్వి తా:—
శా. భామా! నామదిలో బ్రియం జెరిగి నో

పాలుండు ముక్తామణి

స్తామాడు త్తను దా నొసంగి వశుఁడై

సాంపొప్ప నన్నేలఁ గా

నామేల్ సైపగలేనికాంతలు బ్రయ

త్నం బొప్పఁగా వంత లే

మేమో తా మొనరించు తేకొదువ నా

కింతైన న న్వంతురే?

—: సా మా న్యా సాం ద త్య గ ర్వి తా:—
ఉ. బాళి మనంబునం జెలగఁ

బంకజనాభుఁడు నన్ను మాటికికా

బాలహా! నీవు రంభసతి భామిని

వంచుఁ దలంపు సేయ న

య్యేలినసామిమాటకు

నే మనఁజాలను గాని దాని నా

మోలకుఁదేరఁ గన్నవగ

మూత యొనర్చక చూడ కుండునే!

—: ల ఘు మా న వ తీ స్వీ యా:—
చం. వనరుహనాభుఁ డాచెలియ

వాకిటిముంగటఁ దోగి తోగి చూ
చినయది చెప్ప నేమిపని?

చెల్వరో చెల్వు లనేక కామినీ
జనపరిరంభు లౌట పహ

జం బగుఁగాన మదీయమానసం
బనితరలీల వానియెడ

నన్నిటి గట్టి యొనర్పఁగాఁదగున్.

—: మ ధ్య మా న వ తీ స్వీ యా:—
ఉ. పే రొక్కటైన యొం డొక తె

పేర ననుం బిలువంగఁ జెల్ల దీ
పూరక పొమ్మటన్న చతురో

క్తులచే శఫదంబు లాడినం
దేరదు నామనం బిపుడు

తేరకు నన్నలయింప నేల న్నో
సారసనాభ! నీపగలుఁ

జాలును మే లొనగూడ దిచ్చటన్.

—: గు రు మా న వ తీ స్వీ యా:—
ఉ. బాళి మనంబునం జెలంగఁ

బంకజలోచనుఁ డిల్లుఁ జేర ద

శ్చలతలంబునందుఁ గను
పట్టినయావక శోణరేఖ నీ
లాలక చూచె నైజనయ
సాంతయుగామితశోణరేఖ లు
ద్వేలతదీయ దేహసము
దీరితనీలిమఁ గెంపు సేయగన్.

౮౧

—: ల ఘు మా న వ తీ ప ర కీ యా :—

౧. మే లాయె దానిపాకిట
మేలంబు లొనర్పు వగలఁ మేలిచ్చాటన్
జాలు నిక సారదురలు
చాలగ నే నోర్వఁజాలఁ జను గోపాలా!

౮౨

—: మ ధ్య మా న వ తీ ప ర కీ యా :—

౨. పిలిచితి వేమి యాలలన
పేరిట నం చలుగంగ నేలఁ నీ
నలుగు రెలుంగకుండ నని
నాదెస బొంకెద వే నెలుంగనే
జలదుహనాభ! నీవగల
చేదము లమ్మక చెల్ల నమ్మికల్
కల్గునె? చాలుఁజాలునిక
గానివి పోనివి జెప్ప నేటికిన్.

౮౩

ఉ. అందలు విందురో యనుభ

యంబున నూరక యున్న నెందుకో
సందుకొనంగఁ జూచెదవు

సైపము పైబడి యేవెలంది నీ
పొం దొనఁగూడి గందపొడిఁ

ఘోసెనొ దానికె కాక మాకు నీ
కందువ సేత లేమి కొఱ

గావు ముకుంఠ! తలఁగు మవ్వలన్.

—: ల ఘు మా న వ తీ సా మా న్య:—

కం. నీ విచ్చుదాని కలరుచు

నీవిచ్చులతాంగిఁ జూచి • నిలువక యచటన్
నీ వేల వచ్చి తిచటికి

నీవెలది న్గానె? కృష్ణ! నే. నెం దున్నన్.

—: మ ధ్య మా న వ తీ సా మా న్య:—

కం. ఇచ్చే యీవికిఁ దోడుగ

మెచ్చితివే లలనపేరు • మేలాయె గదా
యిచ్చేట బాస లేటికి

నిచ్చలు మున్నా పెకజకె • యేగుము కృష్ణ!

—: గు రు మా న వ తీ సా మా న్య:—

ఉ. జీవన మేమి బాటి సర

సీతుహలోచన నీవు వేడ నా

మొన నిచ్చెదను
చేసిన తప్పెదలోన సైచిరా
కళాక్ష! పట్టు మని
చిక్కనిచన్దవఁ గాన్కబెట్టకే
మునందు మేరువుగ
భావన సేసెద వాని నియ్యెడన్.

౮౭

మహా సాంతర్భావము
మంగా వై మనస్య • మాదిజెలంగున్
బలయెడ మానంబులు
సం దెలియంగఁ పోలు • వాని రసజ్ఞుల్.

౮౮

యొక్క తె మధ్య • మొనయ ధీరాధీర
ముఖ్య భేదంబులు • మూఁడు మఱియు
జ్ఞకన్యై లై చెలగెను పడ్యేద
ముల నిట్లు బ్రౌఢకు • గలుగు నారు
ము లీగతి స్వీయ • వెలయుఁ ద్రయోదశ
భేదంబు లన్యకుఁ • బెరయు కన్య
ము బరోఢయనంగఁ • గలభేదముల లెంతు
సామాన్య యొక తె యీ సరణి నెన్న
తి పోడశనాయికల్ • వారు నూట
రువ దెనిమిది భేదము • లెనసి రెట్లు
నఁ బ్రోషితభ ర్పకా • ద్వస్తభేద
న నొక్కరునొ క్కరి • కలయక తన.

౮౯

మన నిచ్చెదను
చేసిన తప్పెదలోన సైచిరా
వళాక్ష! పట్టు మని
చిక్కనిచన్దవఁ గాన్కబెట్టకే
పమునందు మేరువుగ

భావన సేసెద వాని నియ్యెడన్.

౫౭

గుహమా నాంతర్భావము
రయంగా వై మనస్య • మాదిజెలంగున్
కుణులయెడ మానంబులు
మనం దెలియుంగఁ పోలువాని రసజ్ఞుల్.

౫౮

మగ్ధ యొక్కతె మధ్య • మొనయ దీరాధీర
ముఖ్యభేదంబులు • మూఁడు మఱియు
జ్యేష్ఠకన్యిత్రై చెలగెను పడ్యేద
ముల నిట్లు బ్రౌఢకు • గలుగు నారు
విధము లీగతి స్వీయ • వెలయుఁ ద్రయోదశ
భేదంబు లన్యకుఁ • బెరయు కన్య
కయు బరోధయనంగఁ • గలభేదముల రెండు
సామాన్య యొకతె యీనరణి నెన్న

నైరి పోడశనాయకల్ • వారు నూట
యిరువదెనిమిది భేదంబు • తెనసి రెట్టు
లనినఁ బ్రతిపక్షభర్తృకా • ద్వైతభేద
కలన పొక్కరునొక్కరి • కలమితన.

౫౯

గీ. మఱియు వారలు నుత్తమ • మధ్యమాధ
మంబు లగు భేదముల గణనంబు సేయ
నబ్ధిగజవహ్ని సంఖ్యాక • లైరి యగుట
నిందు నయ్యుష్టభేదంబు • లెట్టి పనిన.

మ. అమితానందనిదాన దానవసమూ

హారణ్యాదావానలో

పమచక్రోల్ల సమాన మానసకృత

ప్రవ్యగ్ర సంపూరితో

ద్యమకారుణ్యసదీన దీనజననం

తానావనోధార సం

భ్రమచేతస్ఫుటమాన మానవవయో

రాగాను కూలాస్పదా!

కం. సురనారీజనభాసుర

కరకింకణ రత్నరుచిర • కాంచనమయచా

మరవీజిత భవపూజిత

మరుధరణీ కృతపమోధి • మహిమైకనిధి!

ప్రస్వీణి:- శారదాజ్యేష్ఠాణా • సాధుసంరక్షణా

చారణోద్యన్నతా • శార్జ్జచాపోన్నతా!

ధారుణీకన్యకోదారనేత్రాంచల

స్ఫారవీక్షోదయ • ద్భావసోమాశయా!

ఇది శ్రీమద్రామభద్ర కరుణాకటాక్షలబ్ధ కవితాచమ
 త్కార వెణుతుర్లకులాలంకార కౌండిన్యసగోత్రపదిత
 వేంగనార్యపౌత్ర సాధుచారిత్ర మంగళగిరిపుత్ర
 వినయగుణధుర్య వడ్డికవివర్య ప్రణీతం
 జైన శృంగారరసాలవాలం బను
 సరసలక్షణ ప్రబంధంబునందు
 ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు.

శృంగారరసాలవాలము - తృతీయాశ్వాసము.

కాకుత్స్థ కులంబుధి
 రాకాహిమధామ విజితరక్షస్త్వమా!
 శ్రీ కంతవధూనిరత
 శ్రీకరజప మంత్రనామ శ్రీరఘరామా!

అవధింపుము తనవేదంబు లాననంగ
 లక్షణంబులు లక్ష్మణుల్ లలితభణిపి

దనర సయ్యష్టభేదముల్ • దారస్లి
నాయికారీతు లెల్ల వర్ణన మొనర్తు.

—: నాయికాభేదములు :—

గీ. కలదు ప్రోషితభర్తృక • ఖండిత కల
హంతరిత విప్రలభోత్కలనంగ వాస
సజ్జ స్వాధీనపతికాభి • సారిక లన
వీరి ముఖ్యవిధంబులు • విస్తరింతు.

కం. పతి మిన్నక దేశాంతర

గతుఁ డైశన్ భిన్నభావగతిఁ జింతిలు ప్రో
షితభర్తృకచేష్టులు త
త్సతికి దశావస్థ లగును • తగ నెఱిగింతున్.

—: ముగ్ధా ప్రోషితభర్తృకా :—

చం. హరి పరదేశ మేగి తడ

వాయె నటంచు సఖిమణుల్ బర
స్పర మెఱిగించుచోఁ బొడము

బొప్పకణంబులు దాఁచెనొయ్యనన్
శిర మటు వంచి కంఠమునఁ

జెందిన గద్గద భిన్నభావమున్
మఱఁ గొనరించె మకానగతి

మానిన మానిని సిగ్గు పెంపునన్.

—: మ ధ్యా ప్రో పి త భ ర్తృ కా:—

వసదుహానాభుఁ డెన్నటికి

వచ్చు నటం చని వేడ జాలకం

గంకనిభాంగి నెచ్చెలినిఁ

గన్గొని యక్కరొ నేడు గంటివే

మునుపటి కంకణంబు లివి

ముచ్చట నే ధరియింపబోవ దా

మినుమడియయ్యు పాస్తముల

నించుక నిల్వ విదేమి చోద్యమో!

—: ప్రౌ ఢా ప్రో పి త భ ర్తృ కా:—

ఊరికిఁ బోయి రాఁడు పురు

పోత్తముఁ డంచుఁ దలంచునతనే

మారుడు కూరుఁడై నిశిత

మార్గణజాలము నాదునెమ్మెయిన్

దూరగ నేయ నే నతని

దూరగ విభ్రమ మంచు నీవు న

న్నారక తెల్పవచ్చెద వ

యో చెలి! నాయొడ లే నెఱుంగనే?

—: అన్యా ప్రో పి త భ ర్తృ కా:—

హరి పారుగురి కేగె నని

యాభి రహస్యముఁ దెల్పు నాత్మలో

నిర వగుతాపవేదన స

హింపగ నచ్చపుతా హరిముఖ
బరు వని తీసి బోటిబడ

నైచె సుహృద్జను లేమి బంచినన్
శిరముఁ గదల్చు గాని చెలి

దెప్పదు తా బదులించు కేనియున్.

—:సా మా న్యా ప్రోషి త భ ర్త్త కా:—

ఉ. ఊరికిం బోయిరాఁడు పురు

పోత్తముఁ డంచుఁ బసింజిగిండిలో

వీరము జల్కి కన్గొనల

నిక్కము ఖిన్నయపోలె నూర్పుచుం
జేర తదీయచారుఁ డది

జెప్పటకై వగ నొంద కేలఁ దా
హరిముఁ బూని నామఁగొ ర

యానె ధరించఁగ నంచుఁ బల్కుచున్.

గీ. నాథు డన్యసంభోగ చిహ్నాలను జేవ
కడ నరుగుదేర వగనొందుఁ బండి తదియు
సస్ఫుటాలాపతాపచిం , తాతిరోష
ముఖ్యచేష్టలచేఁ జిత్తే , మునఁ దపించు.

—:ము గ్ధా ఖ ం డి త:—

తం. ఉదయమున వచ్చుకృష్ణుని

మద దోచిన కుంకుమాంక మే మని యడుగన్
మదిబూని బోటి కన్గవ
ముదమునకుం బోలె సతఁడు మూ సం గేలన్.

౧౧

—: మ ధ్యా ఖ ం డి తా: —

ప్రాద్దున నేగుచెంచు యదు
పుంగవు దీర్ఘ నిరీక్షణంబులన్
నిద్దురమంపుఁ జూచి నిజ
నిర్మలవేత్ర పయోరుహంబులన్
దద్దయుదోచు బొప్పజల
ధారలు తా ముఖమెజ్జనంబుతో
ముద్దియ ద్రోసి తాపభర
మున్ మది సిగ్గుచు నగ్గలింపగన్.

౧౨

—: ప్రా ధా ఖ ం డి తా: —

మ. అరవిందానన నందనందనుని వే
త్రాభోజ తాంబూలబం
ధురరేఖానుణకాంతి గన్గొని మదిన్
దోఁ ధూయమానాతితో
పరసావేశముఁ బూని హారమణిజూ
పట్టంగ కెంగేల ని
బ్బరపున్ బువ్వుల చారుడైలు చెఱగొ
ప్ప న్మాట నిండారగన్.

౧౩

—: అ న్యా ఖ ం డి తా: —

కం. హరిమొడచు గాజునొక్కులు

బరికించి పరాపవాదభయమూనఁ జెలిని

ఘోర మూడక దూతిం గని

తరళాక్షుల నీరు నించి • తపియించె మదిన్.

—: సా మా న్యా ఖ ం డి తా: —

ఉ. మిన్నక వాసనల్ హరికిఁ

మేన సమ్మద్ధిగఁ బర్వ శ్రమియం

చు న్నిను వేడ నేమి పని

సూత్రతవాదివి నీవె కృష్ణ! నీ

మన్నన జాలు ము న్నొస

గు మాదుకొలందులు గామదర్శ మి

క న్నిను వీడ నంచు కట

కంబు దెమల్చె లతాంగి యయ్యెడన్.

గీ. పతిఁ దెగడి మీఁద పరితాప • భరముఁ బూను

చెలియ కలహంతరిత; దానిచేష్ట లరయ

భ్రాంతి సంతాపసమ్మోహ • భాషణాది

చంచలా శ్వాసముఖము లై • మించు మిగుల.

—: ము గ్ధా క ల హ ం త రి తా: —

ఉ. చేరగ వచ్చుకృష్ణు నెడ

సేయగఁజేసిన యాత్మ చేష్ట లె

వ్యారికి జెప్పజాల కల

వల్లభునిం వయబుట్ట వెండియున్
సూరిమి నేయు నోర్పుగయి
కొంటుకుం జాలక నెమ్మనంబునన్

వారిజగంధి తాప మని

వార్యగతి స్వహియింప నిమ్ముగన్.

౧౩

—: మ ధ్యా క ల హాం త రి తా: —

౧. అలుక మనంబునన్ హరికి

నావహిలక రచియించుచేష్ట లీ

చెలులు వినంగ నే నిపుడు

చెప్పకతీరదు చెప్పబోయినన్

బలితపుస్తిగు నా కొకటి

శాల్పడియున్నది యేమి నేతు నం

చలమినచింత జెప్ప దడ

వాడును వీడును బోటి చెప్పుటల్.

౧౪

—: ప్రా ధా క ల హాం త రి తా: —

౧. అనురాగంబున నేగుదెంచుహరి నే

నవ్వేళ భోనాడుదై

ర్యనిరూఢస్థితి యెందువీడెనొ మనం

బత్వంత తాపానలం

బున దొట్టిలైడు మీఁదెఱుంగని వృథా

బోధాభిమానాత్ము లె
 మనఁ జూడ న్పరితాప వేదనలచే
 దొట్టిల్లగా కుందరే!

—: అ న్యా క ల హాం త రి తా :—

చం. పురుషుని రోసి బాంధవుల

బుద్ధు లబద్ధము లాచరించి యిం
 పారయగ మాధవుండె పురు

షోత్తముఁ డవ్విభుఁ గూర్చు బుద్ధియే
 పర మని నమ్మ, నే నతనిఁ

బాయగఁ జేసె వియోగజాధచేఁ
 దతుణి! వహింపజాల నిఁకఁ

దత్సుఖమార్గము గూర్చు వేడదన్.

—: సా మా న్యా క ల హాం త రి తా :—

శా. మావారందఱు నన్న భాగ్యవతిఁ గా

మన్నించి గారాబముల్

గాఢింపం దగుదాన నిశ్చయముగాఁ

గాతుణ్యముం జేయు న

గ్గోవిందుక్ విడనాడఁగాఁ బలికి యె

గ్గుల్మీర సంతాప మి

శ్లేశం జెందగ నోచుజన్మ మిది బో

టీ! యేలనే యుండగన్?

తృ తీ యా శ్వా స ము.

—:విప్రలబ్ధాలక్షణము:—

౯౯

ఉ. విప్రుడు సంకేతగృహమునఁ బెరయ కునేకి
జంకిలును విప్రలబ్ధ తచ్చేష్ట లక్ర
పాత నిశ్వాస నిర్వేద • భావ మూర్ఖ
నాభిజన కృతోపాలంభ • నాదు లగును.

—:ముగ్ధా విప్రలబ్ధా:—

౧౦౦

ఉ. ఆసలు బాస లిచ్చి కప

లాత్మసఖుల్ పొదరిల్లుఁ జేరఁగాఁ
దీసిన యందు నిందుముఖ

తెల్లమిగా హరిలేమిఁ జూచి నీ
శ్వాసముతోడత న్మరలి

వచ్చు నెడన్ మరలింప దచ్చటక
భాసిలు చంచరీకముల

బారు గనుంగొనుపేర దృష్టులన్.

౧౦౧

—:మధ్యా విప్రలబ్ధా:—

ఉ. కేళిగృహంతరస్థునిఁ

గృష్టునిఁ గానక చింతనొందు న

బృలిక తాపవేదనలు

పార్శ్వములం జనుదెంచు తత్సఖి

చి కొకింతయుం దెలియఁ

బాల్పడు బాల్పడ దించుకేనియున్

బాలంగ నూర్పుచో నదియు

నంకుచితం బొనరించు నద్యోడన్.

—:ప్రౌ ధా వి ప్ర ల భా:—

కం. హరిలేమి గేళిగృహమున

భరితాధిక తాపశిఖిని • బాలానిలుదున్

దరికొల్పి చక్రినామ

స్థిరసంస్తుతిఁ జేసె సుదతి • చేతోధృతిచేన్.

—:అ న్యా వి ప్ర ల భా:—

ఉ. పామును చీముఁగా ధృతిని

పాదము లూని ఘనాళిగర్జన

స్తోమముఁ జీరి కేకొనక

సుందరి యేఁగిన కుంజసీమ న

త్రామర సాక్షుఁగానమికిఁ

దాపభరంబునఁ జీమి పాముఁగా

నామొగి లంతకోగ్రమహి

షాగ్రముగా వెరవందు మల్లుచోన్.

—:సా మా న్యా వి ప్ర ల భా:—

కం. హరిలేమి విరిగృహంబున

హరిణేక్షణ తన గృహంబు • నర్థములేమిన్

గురియించి తాపభరమున

పరిపరి దపియించె వికల • భావముతోడన్.

తృ తీ యా శ్వా స ము.

శ్రీ. లభిల్లఁడింటికి రా కున్న నాత్మఁ జింత
లమునతి యుత్క-చేష్టలఁ పరతిభాష
నాంగపుం భణాకృష్టకంఁ పాలిరుదిత
విదితముగనా ద్యవస్థలై విస్తరిల్లు.

—: ము గ్ధో త్కా: —

శ్రీ. ఈ వేళ కైన యింటికి
గోవిందుఁడు రాఁ డటంచుఁ గోమలి మదిలో
భావించు విరహ మేర్పడ
నేవెలదుక వేడ దించు కేనియు లజ్జన్.

—: మ గ్ధో త్కా: —

శ్రీ. వనదభయా ప్తిచేత నిలు
వక సఖి పోయెనొ లేదొ పోయినక
వనరుహనాభుఁ డేమయిన
వారనియల్క వహించి రాసు పో
మ్మనియెనొ నేను రాఁ డనుచు
నంగన కన్నుల బొప్పిబిందువుల్
బనపడ నించె గర్జ గత
పద్మరజః పతనచ్ఛలంబునన్.

—: ప్రో ధో త్కా: —

శ్రీ. నిన్న సఖిల ప్రశస్తనని
నే నెప్పుడు న్భజయింప వచ్చినక

౯౦

౨౨

౨౯

30

గనుపడనేతు నవ్విభునిఁ

గా దిటు లిప్పుడు నన్నబోలె నీ
వును విఫలప్రశస్తగతిఁ

బూనితో మాధవశూన్య భావనం
బెనసితివో నికుంజమ! యిఁ

కేమని మానిని జెందెదాపమున్.

—: అ న్యో త్కా :—

చం. జనరహితాటవి న్నిలిచి

చంచలశం బొకయింత లేని నె
మ్మనమునఁ గేవలం బతని

మాలిమిఁ గోరి తదేకచింతనం
బునఁ దప మాచరించుగతి

బోటి నికుంజమునందు రాత్రి నేఁ
గనుగొని నొంటినుండి హరి

గాననిదెన్య మిఁకేమి జెప్పుదున్.

—: సా మా న్యో త్కా :—

చం. కోరినయర్థ మెల్ల సమ

కూర్పఁగఁ గల్గిఁ జెలంగుమేటి య
వ్వారిజనాభుఁ డంచు వర

వర్ణి ని నీ వెఱిఁగింప నానచే
జేరి నికుంజధామమున

జంతల నొందిలి గాని వానిమో
మూలయ నైతి నంచు నెగు
లాత్తి వహించె లతాంగి వేకువన్.

33

ప్రియుడు వచ్చుదినం బనిగృహము తనవు
జక్కనిమబోటి వాసకసజ్జయగును
చేష్ట లఱయ దూతీప్రశ్న చెలులవలని
హాస్యకలన మార్గవిలోకనాదు లగును.

34

—: ముగ్ధా వాసకసజ్జికా:—

హరి జనుదెంచునంచు మణి
హారము లాదిగ భూషణావళుల్
నిరుపమలీల మేన నిడి

నీరజపాణి పసిండిపాన్పుదా
గరముగ నేసి దీపకళికంజము

రించుక వైచి దూరమం
దరయుచునుండె నాత్మతమి

యాస దలిర్పంగ దోగిచూచుచున్.

35

—: మ ధ్యా వా స క స జ్జికా:—

మొనసి పరస్పరం బరయు

ముచ్చటకుం బలె నొయ్యన స్సభి
జనమణిభూషణావళులు

చక్కంగ మేన ధరించి నైపుణం

బనువుగఁ దెల్పుకీతి నుమ

హారములు రచియించె బోధి నె

మృగమున శౌరి వచ్చు నను

మక్కువ లిక్కువ లాచరింపగన్.

—:ప్రౌ ధా వా స క స జ్ఞ కా:—

సీ. మిసిమిబంగరుతీగ ♦ మెఱుగుఁబెట్టిన గీతి

కళ లూర పన్నీట ♦ జలక మాడి

సరిగంచు కుచ్చులు ♦ చరణపల్లవములఁ

జీరఁగాఁ గెంబట్టు ♦ చీర గట్టి

పిరుదు బింకముజాట ♦ బిరుదుఁ బూనినలీల

ఘనమణిఘంటికా ♦ కాంచీఁ బూని

వలువగుబ్బలసందూఁ ♦ డెలుపవచ్చిన మాడ్కి

రమణీయ తారహారములు వైచి

యతిశయం బైన సోయగం బతిశయిల్ల

వీటికా ముఖ్యవస్తువు ♦ లేవడ్కఁ గూర్చి

కేళిగృహమున హరివచ్చు ♦ వేళ యనుచుఁ

దమి మనంబునఁ బొదలను ♦ దంత యుండె.

—:అ న్యా వా స క స జ్ఞ కా:—

చం. అతివినయం బెసంగు గతి

న త్తకు మామకు నేవ జేసిని

ద్రుతులుగఁ జేసి దీవియయు

తృతీయాశ్వాసము.

౯౩

దీసి కవాటము వార మూసియు
చితముగ సన్నతుల్ సలుపు
చెల్వమునక హరిమీడి గీతముల్
చతురతఁ బొడుచుండె నొక
సారసలోచన సెజ్జ నొంటిగన్.

౩౮

—:సా మా న్యౌ వా స క స జ్జికా:—

నిడువాలు పెన్నెరుల్ నిమురుగా వచ్చిన
హరినీల హారంబు • లడఁగవచ్చు
పలుకెంపులసరంబు • పై సేయవచ్చిన
విద్రుమస్తోమంబు • వేడవచ్చు
పలుదగుబ్బలు కేల • నలమఁగా వచ్చిన
కొండంత ధన మైన • గోరవచ్చు
గాఁగిట నెమ్మేను • గదియింట్ వచ్చిన
నపరంజి తీగెయి • మృగవచ్చు

ననుచు వీటికాగంధపు • ప్పాదివివిధ
వస్తువులు గూర్చు కేళికావాసమందు
సోయగం బొప్పగై నేసి • తోయజాతు
రాక గోరుచు నొకవార • రమణి యుండె.

౩౯

అధిష్ట డనిశంబు స్వాధీనుండై యెసంగు
తరుణి స్వాధీనపతి కగు • దానిచేష్ట

శృంగారరసాలవాలము.

లంగభవ మహాత్మవమదా • హంకృతివన
విహరణ మనోరథాప్యది • విధము లగును.

—ముగ్ధా స్వాధీనపతికా:—

చం. పలుకుల నైపుణం బెసంగ

బల్కంగజాల హితోపచారముల్

సలువగ నేర మాదృశులు

చక్కగ నేయుట కాని భూషణం

బులు గయిసేయనే యెఱుంగ

బోటి యెఱున నదేమొ మాధవుం

డలరుచు నన్ను బాయఁజెపు

డంచితిలీల దయావిధేయుడై.

—మధ్యా స్వాధీనపతికా:—

ఉ. మోవి మరల్చుకొన్న జను

మొగ్గులు బాహుల మాటియుండినన్

నీవి గరంబునం బొదవి

నిశ్చలతే స్వహియించి యున్న న

బాధవజు గన్న మేటి నను

బాయనిప్రేమ దలిర్ప డాయ నే

నావల సిగ్గుటంచు గమ

లానన! యె గొనరింప కుంజితిన్.

—: ప్రోధా స్వాధీన పతి కా: —

అనమోనమణిభూష • లన్యరాజులు బంప
మున్న నాకొసంగు నో • మోహనాంగి!
చూపోపజాలని • సుదతులు నాతోడ
పాదాడ నోర్వ రో • వనజగంధి!
యెవ్వరి కెఱిగింప కేమి • యాప్తం బైన
నాతోడఁ జెప్పు నో • నలినయన!
నే నేమి బంచినఁబూని సేయుటె కాని
తప్పుగా నుడువడో • తలరుబోడి!
నవ్వుచో నైనఁ గలనైన • నన్నే కాన్సి
యేవఱూమణి మెచ్చడో • యింతి యనుచుఁ
జెలియతోడను హరి కూర్మిఁజెప్పి యలత
వారిరుహపాణి రుక్మిణీ • కీరవాణి!

—: అ న్యా స్వా ధీ న ప తి కా: —

భూరివిభూషణరబులకు
భూషణముల్ ఒలే పేల్లుమేను లి
పారఁ జెలంగు భార్య లను
వందగ నెందఱు గల్గియుండినకా
కొరియనయతాక్షి యను
వల్లిభుం చెచ్చుట నన్నుఁ గాంచిను

గూరిమి సేయు డాయు చెల

గు న్నెలగు స్ప్రియ మగ్గలింపగన్.

—: సామాన్య స్వాధీనపతికా:—

ఉ. ఆటలు పాటలు హాయిలు

హావము భావము గల్గుబోటులి

వీట ననేకు లుండఁ జెలి

తెన్నుడు నన్నొనఁగూడి మత్తఁగా

పాటవ మాతృలోన బహు

భంగులమెచ్చుటె కాని యర్థముం

గోటు లొసంగుట ల్గణన

గూడఁడు వీడఁడు నాదుసన్నిధిన్.

—: అభిసారికా లక్షణం:—

గీ. తామె విభుఁ డున్న యెడకైనఁ • దా వసించు
నిలయమున కాతఁడైనను • నెమ్మిఁజేర
నరుగ నలువండుఁ బొల్పిన • నన్వహూతి
క్షీతిని నభిసారి కనఁగ విశ్రుతి వహించు.

గీ. దానిచేష్టలు తత్సమ • యానురూప
భూషణాడైపబుద్ధినై • పుణ్యకపట
సాహసాదులు నగు నన్య సమయ మైన
పగట కేయింట ననురూప • ఫణితి నలుగు.

తృతీయాశ్వాసము.

౯౯

—: ముగ్ధాభిసారికా:—

శాకేందువదన నీ విట
శాకేందుకుఁ దడపునేయఁ రమణునియెడలన్
నీకేల సిగ్గు పదవే
నీకేలకుల నిరులు తోడునీడై బెటయన్.

౧౮

—: మధ్యాభిసారికా:—

అనురాగవేగ మయ్యెడఁ
దననీడం జెలి యటంచుఁ దలకొను లజ్జా
వననిధికి నోడ గాగన్
జనియెన్ వనజాస్య శౌరిఁ సదనంబునకున్.

౧౯

—: ప్రౌఢాభిసారికా:—

తరిగప్పు మెఱుగొప్పు • నెరిగొప్పు గొప్పచే
న్నంబుద శ్యాముని • నానగొలుప
నునుతావి ననతీవిఁ • గనుమోవి యీవిచే
మధుసూదనుని నెడ • మరులు నెరహ
గడు నన్ను వలచన్నుఁ గవ చెన్ను మిన్నుచే
నగధరు మోహసన్నహనుజేయ
మరువాలు నెనఁజాలు • మోడాలుమేలుచే
హేమాంబరుని విత్త • వృత్తి గలఁ
దగ్గ తగు నన్ను కైవడి • ననుపమాన
మగు విలాసంబు శోభిల్లి • నఱుగుదెంచె

పు లీ యా శ్వా స ము. 2639
నా. 31

పాతిహాయతాక్షి యదు
వల్లిభూ దున్న వికుంజధామమున్
నెగె నాచెఱుకు
పిరిగిణివీచుని యాజ్ఞ మీఱంగెన్.

౫౩

—:సామన్యాభిపారికా:—

గలగల నందియ ల్మోరయ
గొంచునరత్న విభూషణావళుల్
గలయంగ నెమ్మెయిక్ మెఱయ
గప్పురపు విడియంబు గమ్మనాన్
పలకులు మోవిపై నొలయ
వారిజనాభుని గొల్వ చెల్వుమె
పెఱచెలి వచ్చె లేబుడుత
వెంబడి రాఁ వొలిసంజనీటునన్.

౫౪

భరఁ ద్రయోతుశ(?) ద్వైకభేదములఁ దనరు
స్వీయ కన్యకు వేశ్య కీఁచెప్పినట్టి
యష్టభేదంబులును బోలె • నధిక మగుచుఁ
దగుఁ బ్రవత్స్యత్పతికను భేదంబు నదియు.

౫౫

—:ప్రవత్స్యత్పతికా లక్షణము:—

అఱియఁ ప్రోషితభ ర్తృకా • ద్వైకభేద
వాయికల తీతిగాక మిన్నక యవంత

సక్షణమే భర్త దేశాంతరమున కేగు
నది ప్రవత్సత్పతికనాగ • నలరుచుండు.

గీ. దానిచేష్టలు మోహసం • తాపభాష్ప
కాతలేక్షణనిర్వేద • కాకువచన
గమనవిఘ్నోపదర్శన • భ్రమవివర్ణ
భావనిశ్వాస ముఖములై • బరిధవిల్లు.

—: ముగ్ధా ప్రవత్సత్పతికా: —

ఉ. శౌరి ప్రయాణ మాటెఱిగి

సారసపాణి మనంబులోన నిం
డారిన తాపభార భర

కాత్తి ముఖాబ్జమునందు దోడదా
కూరిమిబోటి కిచ్చె మణి

కుండలముల్ ధరియింప నెప్పుడున్
గోరెడుగాన నేడె కను

గొండము నీసాగ సంచు ఖన్నయై.

—: మధ్యా ప్రవత్సత్పతికా: —

చం. హరిగమనప్రయత్న మమ

లానన తాగను గొన్నమాత్ర నే
భరమగు మోహతాపమున

బ్రాణసఖి న్దని యశ్రు లక్షులం

హృదగ నిదేమే మైమరుపుఁ
దోచె నటంచు పటాంచలంబునన్
మమ గొనరించి యొత్తె బలు
మారు ముఖార్తి యెఱుంగకుండగన్.

౫౯

—:ప్రౌఢా ప్రవత్స్యత్పతికా:—

ఊరికిఁబోయి వత్తు నని
యూరట శౌఢి వచించునంతనే

వారిజగంధి మలను

వాడిశరంబులు నించినట్టులన్

గూరము లై న మైమఱుపి

గోడున వ్రాలినఁ గంకణంబులున్

ధారుణి వ్రాలె నీపయినఁ

దద్విభు నిల్పు మటన్న కై వడిన్.

౬౦

—: అన్య ప్రవత్స్యత్పతికా:—

పురుషు న్వంచనఁజేసి బంధుజనముల్

భోధించుభోధల్ నిరా

దరణం ద్రోసి మదీయ చిత్తము భవ

ద్వాక్యప్రమేయాకర

స్థిర స్వర్తిలుచున్నచో నిపుడుదూ

తీ చెప్పఁగా వచ్చి తీ

విరవందన్ హరి యూరికేగు నని తే
పెహ్లాకిన్ జెప్పెనో!

—: సామాన్య ప్రశస్యత్పత్తికా:—

ఉ. నావలన స్మియం బెఱిగి
నోకల నాటనుగోలె నంచు నే
నీ వని నమ్మినందులకు
నీ పనిసట్టి ప్రయాణవాత్తకే
దావల మయ్యె నామనము
దా వలవంతకు కృష్ణ! నిక్కముం
జీవనదాయ పీ వటుగఁ

జీవన మేగతి నాకుఁ జేకురన్?

నీ. అహితంబు నెసఁగించు • నది నాథునకు దా హి
తము సేయునువతి యు • త్తమయనంగఁ
జెలు వొందు దానిశేష్టులు నుల్లమంబులు
నై యొప్పు పతియు హితాహితంబు
నొనరింపఁ దాను నట్లనె హితాహితములు
దనరించుబోటి మధ్యమ మునంగఁ
దగును దచ్చేష్టులు • దదనుకూలంబు లై
కాతానుసాతము • ల్లా నెనంగు
హితము గావించు ప్రాణేశు • నెడ నహితము
నెఱుపుకామిని యధమనాఁజగగు దాని

శ్రీమద్భగవద్గీతా
మొదటి అధ్యాయము

శ్రీ కృష్ణార్జున సంవాదము.

శ్రీకృష్ణుని నిమిత్తకోపని. కృష్ణుడు
భావనము లగు వీరి నేర్పఱుతు వరుస.

౧౦౫

—: ఉత్తమానాయక:—

౬౩

౧. ఉరమునఁ గుంకుమాంకయుగ

ముజ్జ్వలతం గనుపట్ట వచ్చున
త్సరసిజనాభుఁ జూచి యెడఁ

జాలి వహింపక భోజకన్యదాఁ
కర ముపచారము ల్సలిపి

కంఠఁ గర్ముంకృతు ల్లుల్లిసిల్లఁ జూ
సురజీనిఁ దత్పథశ్రమముఁ

జొప్పడనైఁచె మనోముదంబునన్.

౬౪

—: మధ్యమా నాయకా:—

భిచ్చితిఁ జుచ్చు లవ్వనిత

కిమ్మని నెచ్చెలిచేతి కన్నఁతో

హెచ్చిన కోపవేగమున

నిం తిది యంతయుఁ జూచె నీకు నేఁ

దెచ్చితిఁ బుష్పహత మనఁ

దియ్యనిపల్కుల నింపుఁజల్కుచున్

ముచ్చిటనేయఁగాఁ గడిసె

౬౫

మోదము మీఁజుఁగఁబోటి కృష్ణునిన్.

—: అధమానాయక :—

చం. నీమదికి స్ప్రియం బెసంగ

నిర్మలరత్న విభూషణాంబర

స్తోమము లిచ్చెదావి గల

తోయజమాలిక నీకుఁ దెచ్చెనీ

మో మెపుడుం గనుంగొనఁగ

మోహము నెమ్మదిలోన హెచ్చె భా
మామణి! యేటి కట్టివన

మాలికి నప్రియ మాచరింపగన్?

గీ. ధరణి ను త్తమమధ్యమా • ధమము లైన
భేదములు నాయకల కెల్ల బెరసియున్న
విస్తరభయంబు చేతను విస్తరించి
వర్ణనలు సేయ నొల్లక • వాని విడిచి.

గీ. సఖిని వర్ణింతు నదియు విశ్వాసకారి
ణి యయి పార్శ్వచారిణియయి • నెరపుపచులు
మండనం బుపాలంభంబు • మరియు శిక్ష
యాదిగాఁ గల్గివాని • నెట్లన గణింతు.

—: మండనము :—

చం. గురుకుచ కుంభయుగ్మమునఁ

గుంకుమపత్రము లేకతంబునఁ

అము లిఖించుచో జెలియ
కౌతుకలీల వినోదవైఖరికొ
కరుని కరాంబుజద్వయము
ప్రవాసినఁ జూచి, వధూతలామయ
బృరమున వైచే దత్సఖికి
బోడిమి నుజ్జ్వల పుష్పమూతికన్.

—: ఉపాలంభము :—

చల్లనికమ్మ దెమ్మెరలు
సారసపూగ పరాగవాసనన్
జల్లగ చల్వ వెన్నెలలుఁ
జాబిలిఁగాయఁగ మోహనాత్మ రం
జల్లగ మావధూటి నిను
జేరఁగ గోతగ నోముకుందు నేఁ
జెల్ల పరాకుఁ జేకొనుట
చిత్రము నీమది నాకుఁజూడగన్.

—: శిక్ష :—

చిగురాకుఁగోడి కృష్ణుని
పగ మీఱఁగఁ జేరకున్న • వలరాజునకున్
పగ బిజ్జంబులు రాతిరి
తొగ తాను శరంబు లోర్పు • దొరకదు పదవే!

—: పరిహాసము :—

ఉ. పాములఁబట్టువాఁ డేచటఁ

తాముల నాడఁగఁజేయు తొప్పగా
కీమహిఁ దానె పాముపయినిట్లు నటంపఁగ నుండ వ్రాసి, నా
తీవె వఘాలలామ! యితఁడెవ్వఁ డటంచు సఖు ల్వచియ న
క్కామునితల్లి నవ్వెఁ గుఱు

కంబునఁ జి త్తుజూచు నయ్యెడన్.

—: ప్రియపరిహాసము :—

ఉ. కెంపుమెఱుంగుమోవిఁ బలు

కెంపులు బైల్పడకుండ నేర్పు రా
ణింపఁ గటాక్షసంజలనునెచ్చెలు లూడిగముత్ రచింపఁగాఁ
బంపఁగఁ జూచి నవ్విహతిపల్లరు దా మరుమాటఁ బల్కఁగా
నింపుగఁ జిల్వ సత్తె హూయ

లేర్పడ నొదల వంచె సిగ్గునన్.

—: ప్రియపరిహాస తత్ప్రియాపరిహాసము:—

కం. చక్కండన మా? యువకులు

నక్కఱునుఁ ద్రివక్ర యెశుననురాగమునన్

తృ తీ మా శ్వా స ము.

మృత్యు మ రథివతు లనుచు

మృత్యువతో న న్వే సత్య • మాధవు నెదుటనె.

మాతికాకృత్యమున నేర్పఁజోవ విరుగు

మానినీమణి యగు మూతి • దానిపనులు

పతికి సతికి సంఘటన మేర్పరచువలను

విహ మెఱిగించు నెలపు నై • వెలయుచుండు.

—: స ర ఘ ట న ము :—

విరినిం దావియుఁ బోలె

విహాని మురారితోడ • వేమక నొక పై

చరియింప నిరులతోడై

భు మించె న్వేగఁబడవె • తడ వేమికిటిసో.

—: వి ర హ వే డ నా :—

మలర యేలరా సరసి

జేక్షణ తా మ్మణమైనఁ దాళఁగొ

జాలదు చాల దుర్మదవి

చారుడం మారుఁజు క్రూరుడై విరి

గోలల గోల లక్ష్యముగఁ

గోయని వేయ నిరంతరంబు నీ

మేళ మేళనం దొడఁగె

మే రటతా విటతాయ! పాయగనో.

గీ. నాయకనాయకని రూపణంబు సేయ
 నవని శృంగారరస మశాచు • నలరుచుంట
 నింక నాయకవర్ణనం • జెల్లులనిన
 నింపు మీరంగఁ ద్రదీతు • లేర్పరింతు.

—; నాయక భేదములు :—

కం. సతులకుఁ బతి యనఁగా నుప
 పతి యనఁగా వైశికుఁడన • భాసిల్లుదు రీ
 క్షీతి మూఁడువిధంబుల విధి
 యుతముగఁ బెండ్లాడువాఁడు • నొనరు స్వతియై.

—: పతి లక్షణము :—

కం. తనకూర్చిఁ గోరుదుక్కిణి
 తనరక్త వరియించి శౌరి • తత్కామినిపే
 తనినం బంగారంబుగఁ
 తనమది నూహించు నెంచు • దగులు వహించున్.

—; అనుకూల నాయకాదులు :—

సీ. అటయంగఁ దత్పతి • యనుకూల దక్షిణ
 భృష్ట శత్రు లనంగ • ద్విద్వయంబు
 నగుభేదము తెసంగు • నన్యకాంతలయందు
 విముఖుడై యేప్రొద్దు • నెలయును
 నొక కాంతతోడ నె • యొనరువాఁడు
 డళుల కాంతావిష • యూచువాఁడు

తృ తీ యా శ్వా న ము.

హవాజలీలఁ దనర్చు • జాణ దక్షిణుడగుఁ,
బలుమారుదోషము • ల్భయములేక
హాచరించి నివారితం • డగుచు తుల
హేమకొననాఁడు ధృష్టుండు • వెలదులందుఁ
పటదక్షుడు శతం • డనఁ • గాఁజెలంగు
వి కేర్పడ లక్ష్మముల్ వి స్తరింతు.

—: అనుకూల నాయకుడు:—

హేమముఝాడని • నిముష తొక్కుయుగంబుఁ
గాఁగఁ జూపట్టు నో • కంబుకంఠి!
పలుమారు వేడ్క నీ • పలుకులు వీనుల
విందుగా విందు నో • యిందువదన!

నినఁ జూచుచూడ్కు • లేవనితరూపముఁ జూడ
నింపు వహింప వో • యిగురుబోడి!

కల నై న నీపొందుఁ • గైకొన నెమ్మదిఁ
గాంక్ష లువ్విల్లారు • కంజనయన!

యనుచు నెడఁబాయ • కతివినయానులాప
కలనఁ దద్రూపవిభవంబుఁ • గాంచి సొక్కి
కొఁగిటఁ బొసంగి యాభోజ • కన్య నెనయు
సంతసస్ఫూర్తి యదుకుల • చక్రవర్తి.

మృతల మందెమేళముల

మన్ననల న్ననబోడు లెందఱో

సాటికిమాటికిం దగుల

జాలవహింజర బ్రగల్భలీల న
చ్చటలగంధుల స్సకల

పద్మినులన్ రవిజాలె శౌరి య
చ్చోటను దానెయై కళలఁ

జొక్కఁ గఁ జేసె నిరంతరస్థితిన్.

—: శృష్ట నా య కుఁ డు :—

చం. ఉరమునఁ దోచుకుంకుమము

నోర్పు సహింజనిమాట తాడినన్
జరునగ వొప్పఁ దా నెనరుఁ

జేకొని యోచెలి చేవిదల్చినన్
మాటలఁ బయంటఁజట్టి బ్రతి

మాలిన యవ్వలమాలి బాళితో
చరణము లాడకే నిలువ

సందిటఁ జేర్చె నిఁకేమి సేయుదున్.

—: శత సాయకుఁడు :—

చం. విరు లొటపాటఁగా నిడువ

వేణు జట్టి లఱుటరేఖఁ గ
స్తురితిలకంబుఁబెట్టి కుచ

దుర్గయుగంబున వెల్ల ముల్లెప్పు
సతములు వైచి నెమ్మి మది

తృతీయాశ్వాసము.

౧౧౩

నంధిలఁగాంచి దరించు పేర న
మృదుఁ గన మేటి పోకముడి
మానక తావద లిచ్చె నెచ్చెలి!

౮౫

అవని నుపపతి యాచార, హాని హేతు
నతని కీనాల్లు భేదంబు, లావహిల్లు
సందులోపల నియతంబు, సగును శతత
యనియతం బగుఁ దక్కిన, యవియుఁ దలప.

౮౬

—: ఉ ప ప తి నా య కుఁ డు :—

ఎదురైనఁ గనుసన్న, నొదిగి నవ్వుటె కాని
తగు లూర నెవ్వగల్, దార్పణలుగ
జేపుడు సం దానని, యెదురుచూచుటె కాని
కోరినప్పుడె జోడు, గూడఁ గలుగ
దంది వీడియ మియ్య, సందుగొందులె కాని
ముసిమి ముచ్చటల పెం, పెనఁగఁగలఁగ
దదనైనఁ దత్కార్య, మెదఁ దత్తరమె కాని
తమిదీర భోగించు, తాల్మి గలుగ
దైన వితరేతరము ప్రేమ, మగ్గలముగఁ
బాయ కేప్రాద్దు మనమునఁ, బాదుకొనఁగ
పలను మీఱంగ హరియంత, వాని కై న
నన్యకన్యాసమాగమ, మాన గాదే!

౮౭

కం. నిరతం బనేక వేశ్యా

తరుణీరత్నముల తోడఁ ♦ దగు లిం పొందన్

మెఱయంగ నేర్పు సరసుం

డఱయంగ వెళికుడనంగ ♦ నగు నెట్లన్నన్.

—: వై శి కుఁ డు :—

మ. జితమంతాక్ష సమక్రియాకరభుజా

శ్లేషంబు పంచాపరి

మృతభావ ప్రహితేతరేతరకళా

శ్లేషంబు నానావిధే

భిత్తబంధోత్సవనైపుణం బగుచు నా

సిన్ధించు వారాంగనా

తతి కంత న్ననుపానికేని ప్రియము

న్బ్రాహ్మింపఁ గా కుండునే!

సీ. అట్టివెళికుడుఁ జెన్నగు మూఁఘవీధముల

నవని నుత్తమమధ్య • మాధములన

నం దుత్తముఁడు ప్రియుఁరాలికోపం బుప

చారముల్లావించి శాంతిసేయు,

నలమధ్యముఁడు ప్రియుఁరాలి కోపముఁజూచి

కోపనంరాగము • దోషనీక

తస్మిన్తోభావంబుఁ ♦ దనరారుచేష్టల

వలన గ్రహింపగా • వలనమోగు

తృ తీ యా శ్వా న ము.

౧౧౩

శములు భయంబు గృహము లజ్ఞాతిశయము
విడిచి మన్నన కేళిలో విహితహీన
యన కృత్యంబు లోనరింప నావహిల్లు
నగుట ఏరికి లక్ష్యంబు లాచతురించు.

—: వై శికో త్తముడు:—

౯౦

మాటల నెవ్వగ లులుకు
మాలిమి దక్కి కటాక్షవీక్షణా
శాటలరోచుల న్ననరు
భూమిని జూచి దరస్మితాన్యుడై
హటక చేలు దేమనక యర్పిలి
గేళిగృహంగణంబునన్
మీ టగు ముత్తైపుస్సరము
మిన్నక కూర్చుచు నుండు నేర్పునన్.

౯౦

—: వై శిక మధ్యముడు:—

కనుగవ గెంపుదోప మాఖ
కంజమునం దరహాసలేశము
స్థనబడకుండ నువ్వులిక
గాంచిన కాంచనగంధి శోరి మో
మనని తెఱింగి మణి
• హామి లాది సమస్తభూష లి

సెనయగ మేనబూని పడ

కి ల్లయి సేయగ బంచే జేటికన్.

—: నై శికాధముడు :—

శా. కబివో బాల్పడ డొక్కమాట నిలువ

డొక్కింత మోహకతో

త్తుకలీతారతి బూనడాత్మమత మె

చో మెచ్చుగా కన్య నిం

చుక బోల్పం దగఁ డట్టిమానగుణసం

శూన్యన్ హరిన్ సన్న మి

న్నక మానోన్నతి నుండుదాని విధి చా

నా! కూర్పగాఁ జెల్లునే!

గీ. మాని చతురుండు శతనిలో • మలయువాడు

మానమునఁ బొల్పునర నుండు • మఱాని యగును

వచనమునఁ జేష్టచేతను • వ్యంగ్యలీల

సరవిఁ జూపట్టు నాతఁడు • చతురుఁ డగును.

—: మా ని :—

ఉ. యేమి కృష్ణ నిక్కముగ

నెవ్వరివాడవు గావు నీవు ని

మ్మామివి గాన నేతగులు

గైకొననేర వటన్నమ్మాతచే

దీమన మొచ్చుగా నతిగె

తెక్కలిమూట లిటల నంటినో

నామది యింత సెసేనని

నాతి దపించె వియోగ వేదనన్.

౯౫

—: వచనవ్యంగ్య సమాగమ చతురుడు:—

మన సొకటిరుగా నెనరు

మానిసి నీ విటుఁగాన నొంటిమై

దనఁగ దలంచె దెచ్చటికొ

సమ్మతి నీమతిఁ గోరు నెయ్యపు

బనులకు తోడు రమ్మనుచు

బల్కిన నొండున కేరు వత్తునో

వనరుపాపాణి యంచు యడు

వల్లభుఁడుల్లిన మాడె వేడుకన్.

౯౬

—: చేష్టావ్యంగ్య సమాగమ చతురుడు:—

సరసిజనాభుఁడు కరమున

నిర వగు జంబీరఫలము, నేమో నేయం

జరునగ వొప్పుఁగ నెచ్చెలి

నెరివేణి నేల నిమిరె, నిపుణత మెఱయన్.

౯౭

—: ప్రోషితపత్యాది భేదములు:—

తరుణి నెడఁబాసి విరహవే, దనఁ దలంకు

నతఁడు ప్రోషితపతి యగు, నవ్విధములు

వరుసఁబతి కుపవతికిని, నైశికపతి

కెనఁగుఁ గావున వేర్వేర, నేర్పరింతు.

౯౮

—: ప్రోషితపతి:—

సి. ననబోడి నెడఁబోయ , దినమొక్కయేడాయె
 నేడాయకున్నను నిలువఁగలనె?
 కలికిఁ బొసినమొదల్ • కంతునిరవమాయె
 నెస మాయె వాడు నన్నిపుడు గలఁచ
 వెలఁది నాత్మఁదలంపవిరహ మగ్గలమాయె
 బల మాయె వేడివెన్నెలలకాక
 నేడుఁ జూడకయున్న • నిలువోపదాదాయె
 రాదాయెఁ దానైన రమణి యిచటి
 కనుచుఁ బలుమారు మమలు నెమ్మనములోన
 మానక నవీనరూపాన • మానదివ్య
 కాంతిసౌభన్య యగుభోజ • కన్యకూర్మిఁ
 దలఁచె విభ్రాంతి మీరి యాదనుజవైరి.

—: ప్రోషితోపపతి:—

ఉ. వారిరుహాయతాక్షి తన
 వా రిలువేల్పుల మ్రొక్కఁ బోవుచో
 గూరిమి నాపయిం బొదలఁ
 గోమలి నిక్కి బిరాన దిక్కులుం
 బొరగఁ జూచుచున్నయిగఁ
 బొటిలఁ గీటిన నాటిబోటి యొ
 య్యారపు చూపు నేడలతు

తృతీయాశ్వాసము.

౧౧౯

నంచు ముతారి వహించె దాశమున్.

౧౦౦

—: ప్రోషిత వైశికపతి:—

మమ మవవీడ, హారములు

తోరపుగుబ్బల నాట్యమాడ, దృ

క్తరళదుచు ల్బడియముఖ

కంజమున న్గవగూడి సిగ్గుచే

గరమున నాదు కన్నుగవ

గప్పుచు బైకొనువారకామిని

సురతసుఖంబు నెంతు నని

సోక్త ముకాది వియోగవేదనన్.

౧౦౧

౧౦. తలమోల నిల్చి నెచ్చెలి

మనముల మోహంబు కలిమిమాటికి చేష్టల్

గనుపింప సేయఁ దెలియని

యనభిజ్ఞుడె ధరణి నాయకా భానుడగున్.

౧౦౨

౧౦. విరుల నెపంబున నిజన

విస్ఫుట పుష్పవనంబుజేరి నే

జతునగ వొప్ప నెవ్వగలు

సేసితి వేసితి దారహారముల్

గుర్గురుపాళిపై బయలు

గొంగు దలంగంగ జేసి యేమిటన్

సరసతఁ బూనడయ్యె తెలి

సారసనాభుడు విన్నగావునన్.

గీ. చెలులకు ననేకచేష్టలు • జెప్ప నయ్యె
భేదము లనేకములు నట్లు • ప్రేయుల యెడల
జెప్పఁదగదు స్వభావంబు • చే నెసంగు
దక్షిణానుకూలాది భేదములు దక్క.

నీ. అటుగాన నల్పు రీ • యనుకూలదక్షిణ
ధృష్టశతులకును నభీష్టలీల
సరవి నుదురు నర్క • సచివులు పీఠమ
ర్దన విటచేటకు • లన విదూష
కుం డన నలువురు • కుపితాంగనాప్రసా
దకుఁడగు పీఠమ • ర్దనఁడు మదన
తంత్రకళాప్రౌఢి • దనరారువిటుఁడబ్జ
ముఖుల సంధానంబు • మొనపునెడల
చతురుఁడై పొల్చు చేటుఁడు • సతులపతుల
యెడల నంగాదివైకృతు • లెసంగ హాస్య
మూనువాఁడు విదూషకుఁ • డొరపు మిగుల
వీరి కేర్పడ లక్ష్మముల్ • విస్తరింతు.

—: వీరమర్దనుడు :—

ఉ. భామిని నీముఖస్ఫురణ • బద్ధముసేయును నీకటిద్వయ
ద్దామము క్షోణిసేయు ననితధ్యముగా మరుంగన్న మేటివి
ప్రేమ దలిర్ప మాటికిని • బేర్కొనుగావున నీకు జెల్ల

శామనమింక నై నదయ దాహ్ని-సనేగుమువానిగొల్వగన్.
—: వి టుఁ డు :—

నిరుపమరూపురేఖ గల • నీరజనాభుని మోముజూచినన్
మరుఁ డనిచందమామ యనిమానసవీధిఁ దలఁపుసేయ కో
తరుణి! భవత్కళాకలనదాఁదలపోయు నతండు గాన మీ
దిరువురుగూడిన స్మరసమెన్నివిధంబుల నింపు సొంపగున్.

—: చే టుఁ డు :—

నీరమునకనుచువచ్చిననీరజముఖకృష్ణుడొన్న • నెలవున జేరన్
వారిగొనకాంక్షబోలెన్ వారిందత్సఖుడు బాసినడిన్ జనెన
—: విదూషకుడు:— [వలన్.

పానుపుజేరదీసి ననుపైయదకొంగుఁ దలంగదీసినన్
మానిని వద్దవద్ద నెడు • మాటల భీతిఁ దలంగకుండినన్
బూని బలంబుచే నొడసి • పోకముడి న్వదలించునంత నే
తా నొనరించెనప్పులకుఁదత్సఖుడవ్వలఁ గుక్కుటధ్వనుల్.
అనుచు లోకోపకారంబు • గను రచించు
రసనిరూపణకావ్య మేరసికులైన
నవనిఁ బరియింపఁ దదధీశుడైన శౌరి
సకల శుభసౌఖ్యఫలము లొసంగుచుండు.

పరమవివేకమానిజన • బంభరకల్పకభూజ కోటిభా
స్మరనిభదివ్యతేజును • జప్రవరోత్కటకంతలుంకన

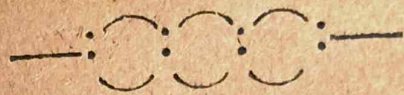
స్ఫురిత పృషత్సమాజ సుర • పుంగవముఖ్యదిగీశమా
 స్వరమణిధీదితిప్రకర • సంవృతపాదసరోజరాజితా!
 కం. ధారాధతనిజతనురుచిధారాంచిత యోగిహృదయశా

స్తారాంఘ్రిసరోజయుగభూరి శ్రీకరకటాక్ష • భువనాభ్యు
 భు. ప్ర. సురాధీశ్వరస్తోత్ర • శుంభచ్చరిత్రా!
 ధరాభృద్వకాదార • ధైర్యప్రసారా!
 సరోజాతప్రతాక్ష • సద్భక్తపక్షా!
 మురప్రాణనిర్ఘాత • మోదాభిజ్ఞాతా!

గద్య. ఇది శ్రీమద్రామభద్ర కరుణాకటాక్షలబ్ధ కవితాచ
 త్కార వెణుతుర్లకులాలంకార కౌండిన్యసగోత్రవిత్త
 వేంగనార్యపౌత్ర సాధుచారిత్ర మంగళగిరిపుత్ర
 వినయగుణధుర్య వడ్డికవివర్య ప్రణీతంబైన
 శృంగారరసాలవాలం బను సరసలక్షణ ప్రబంధంబునను
 సర్వంబునుఁ దృతీయాశ్వాసము.

గ్రంథ పరిచయము.

ఈ శృంగారరసాలవాలమను గ్రంథము ఆంధ్రమున నలం
క శాస్త్రలక్షణములను సంగ్రహముగా బోధించు మూడవ
వ్యవస్థల గ్రంథము. ఇందునాయికానాయకుల లక్షణములు,
సంగళ వీరకరుణాది రసస్వరూపములును, హావములు శావము
ల మొదలగు నాలంకారిక విషయములును, మృదుపద శోభిత
ములగు పద్యములలో లక్ష్యలక్షణ సమన్వితములుగా వర్ణింపఁ
బడినవి. ఇట్టి అలంకార గ్రంథములు సంస్కృతమునఁ బ్రతా
పద్రయ, కువలయానంద, రసగంగాధరాదికములు వెక్కులు
లేవు, కాని యాంధ్రమున వీని సంఖ్య యత్యల్పము. తెలుఁగున
ద్యమానములై ప్రశస్తిగాంచిన ఆలంకారిక గ్రంథములలో
రామరాజ భూషణుఁడను నామాంతరము గల భట్టమూర్తిచే
చియింపబడిన సరసభూషాలీయమను కావ్యాలంకార సంగ్ర
హము ఒక్కటియే సర్వజనాదరణీయమై యలరారుచున్నది.
రామరాజ భూషణునిభాషాప్రౌఢిమము నెఱిగినవా రద్వానిని
శ్వవిద్యాలయ పరీక్షలకుఁ జదువు కళార్థుకుఁ బ్రథమవతనీయ
గ్రంథముగా నంగీకరింపఁ జాలరు. కాని మన యాంధ్రవాఙ్మయ

7
 0
 2
 2
 0
 2
 2
 2

శ్రీమద్దేవరాయ లింగం • పంచాంగం,
 దేవరాయ కవ్యమం • దేవరాయ
 26891

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525

ప్రస్తుతమీ గంభ ప్రకాశకులు తమకు లభించిన
ప్రతి సమనానాది యీ గ్రంథమును యథాశీతి అనగా
లుగాని, కూర్పులుగాని చేయక - యున్నదనుచు
చిరి. ఇందలి గూఢోపములకు వారు బాధ్యులు
కాలప్రవాహమునకు లొంగి లు పతన బొందనుండే
జీత గ్రంథములను ప్రకాశదశకు గొనివచ్చి సమీక్షించి
వారి ముఖ్యవిధియంట! అయినను, కవి సమీక్షచేయు
గ్రంథముల నెట్లు రచించవలెనో యెఱిగినట్టియు నగ్రముగా
ధునికు లగు కళాదుల కత్వంతో పరమాగ్రముగా
రచించినాడనటు కెట్టి సందియమును లేదు.

ఇందలి కవిత్వము కేవలము బ్రాతాపాకము, పుష్ప
లు మృదుమధురవదనోభివృద్ధులు. పర సము లానందమును
లు. భాష నాతికతనము నిరాఘాటసమానకాటీ సమీక్ష
మన్నది. అలంకారమున ప్రపంచమున నుదగిషణెండు ప్ర
లపు ప్రతివిద్యారీతి, నిర్మలమణి మణిదివికనంటిది. ఈ ప్ర
సంగము శేలుగొకున్న సంగభ్రష్టవదములే విక్రమములు, క
యవియల్లియు సులభభాషకములు. కవి తన వ్యక్తి

७
 ८
 ९
 १०
 ११
 १२
 १३
 १४
 १५

గాఢమును వర్తింపక, జ్ఞానిలింగ బాటిండును నాలిం
 య్యదలకు గాని, ప్రస్తుతనాగరక వర్తనమునకు గాని
 నాశాయక, నిర్వాణముగా, లక్ష్యాయతాదు. భాషావిషయ
 లును నాంశములయందు గాని సాక్షి లోపములును
 గాని, వర్తనాంశములయందు నాయకుండగుటచే నిది శైలిగా
 కనుండు గంభమునకు నాదర్శ గంభము.

[illegible][illegible]

ਭੁੰਡਾ
ਭੁੰਡਾ
ਭੁੰਡਾ
ਭੁੰਡਾ
ਭੁੰਡਾ
ਭੁੰਡਾ

